

СТЕНОГРАМА

круглого столу на тему: "Шляхи удосконалення соціального захисту ветеранів війни. Актуальність утворення єдиного координуючого органу – Міністерства у справах ветеранів України"

24 травня 2017 року

Веде засідання Голова Комітету у справах ветеранів, учасників бойових дій, учасників антитерористичної операції та людей з інвалідністю

ГОЛОВУЮЧИЙ. Починаємо?

Шановні колеги, учасники круглого столу, представники засобів масової інформації! Перш за все хочу подякувати всім, хто відгукнувся на ініціативу комітету і приєднався сьогодні до нашої дискусії. Я також вдячний представникам Апарату Верховної Ради та членам комітету, які долучилися до організації та проведення круглого столу. Сподіваюсь, що наша зустріч буде результативною.

На правах ініціатора ми підготували коротку вступну доповідь, аби розкрити напрямок та суть запропонованої дискусії на тему "Шляхи вдосконалення соціального захисту ветеранів війни, актуальність утворення єдиного координуючого органу – Міністерства у справах ветеранів України".

Секретаріат, прошу починати.

ШАМБІР Н.В. Станом на 1 січня 2017 року в Єдиному державному автоматизованому реєстрі осіб, які мають право на пільги, обліковано понад 1,2 мільйони осіб, зокрема, 387 тисяч учасників бойових дій, 569 тисяч учасників війни, 116 тисяч інвалідів війни, 181 тисяча членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війни.

Україна була не готова до війни у 2014 році і не готова до наслідків цієї війни сьогодні. За три роки українське суспільство збудувало нові сучасні Збройні Сили України. Але мусимо чесно визнати, що наразі ми не маємо чіткої державної стратегії подолання короткострокових і довгострокових

наслідків агресії проти нашої держави, зокрема, у питанні соціального захисту ветеранів війни, питанні, яке ми вважаємо справою честі для держави.

На сьогодні ми маємо два базових закони, що регламентують основні питання соціального захисту ветеранів війни та ветеранів військової служби. Це Закони "Про статус ветеранів війни і гарантії їх соціального захисту" та про статус ветеранів військової служби, ветеранів органів внутрішніх справ, ветеранів Національної поліції і деяких інших осіб та їх соціальний захист.

Разом з тим, питанням забезпечення реалізації прав на пільги та інші державні гарантії ветеранів опікуються одночасно понад 19 суб'єктів, зокрема чотири державні органи із спеціальним статусом, сім міністерств, вісім інших центральних органів виконавчої влади, а також місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування. Не дивно, що цю "опіку" іноді хочеться "взяти в лапки", бо це – справжній бюрократичний хаос.

Особливо складно реалізуються питання, вирішення яких належить до компетенції декількох відомств одночасно. Вже більше двох років комітет спостерігає, як низка міністерств час від часу намагається перекидати зобов'язання один на одного.

Конкретний приклад. Більше року – з червня 2015-го до вересня 2016 року – особи, які отримали поранення під час участі в АТО, не мали змоги отримати статус "інваліда війни". Їм встановлювали діагноз "загальне захворювання" або "побутова травма". Чому? А тому що Міністерство охорони здоров'я і Міністерство соціальної політики не могли вирішити, хто з них має подати відповідний проект постанови до Кабінету Міністрів України. Питання було вирішене після наполегливого втручання нашого комітету і завдяки новопризначеному міністру соціальної політики.

Проаналізувавши реалізацію п'яти прийнятих законів з питань соціального захисту учасників АТО, було встановлено що з 13 нормативно-

правових актів на їх виконання Кабмін своєчасно ухвалив тільки один підзаконний акт, решта 12 – з порушенням терміну більше чотирьох місяців.

Служба у справах ветеранів війни та учасників АТО є центральним органом виконавчої влади України, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через міністра соціальної політики. Відповідно до статусу, служба не має повноважень щодо координації роботи інших міністерств і відомств з питань соціального захисту ветеранів. Як наслідок для ветеранів залишається проблемним такі міжвідомчі питання, як поінформованість про свої права та соціальні гарантії, зміни в законодавстві та в державних цільових програмах, відсутність системного інформування про весь комплекс заходів соціальної підтримки призводять до несвоєчасного звернення до відповідних органів, а відтак до втрати частини гарантованих пільг.

Негативно на стан впливає відсутність єдиного скоординованого механізму забезпечення житлом та санаторно-курортним лікуванням. На нашу думку, слід негайно припинити подібний пінг-понг і випрацювати ефективний механізм реалізації соціального захисту тих, хто уособлює найвищі суспільні цінності – патріотизм, честь і відвагу. Має бути створений єдиний, один державний орган, що нестиме відповідальність за ефективну реалізацію державної стратегії соціального захисту ветеранів. Про те, що саме такий шлях є ефективним і конструктивним свідчить і міжнародний досвід. У США, Канаді, Австралії, Хорватії існують міністерства у справах ветеранів. У Великій Британії виконавчим органом, який відповідальний за пенсійне та соціальне забезпечення членів збройних сил Королівства, ветеранів та членів їхніх сімей, є орган під назвою "Veterans UK", що є підрозділом Міністерства оборони. Міністерство у справах патріотів та ветеранів існує в Республіці Корея.

Швидко вивчити та проаналізувати досвід цих країн є нашим пріоритетним і нагальним завданням, адаптувати найкращі практики до українських реалій, вибудувати цілісну систему з одним міністерством на

чолі процесу та чіткою персоніфікованою відповідальністю – це в загальних рисах стратегічний план на найближче майбутнє. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. На самом деле мы за то, что секретариата, 2,5 года мы занимаемся только тем в комитете, что видим, что проблемы не решаются. Их приходится решать в ручном режиме, там пользуясь там какой-то позицией в системе власти, приходится мне или Максиму, моему коллеге, руководителю "Народного фронта", вот прямо в ручном режиме звонить и говорить: сделайте, а не то мы... и дальше по тексту. Так система не может работать, то, что происходит, это просто неправильно.

На сегодняшний момент то, что мы посмотрели, более 10 министерств занимаются у нас ветеранами. то есть когда занимаются все, то не занимается никто.

_____. Или не занимается

ГОЛОВУЮЧИЙ. Или не занимается. Даже там Министерство семьи, молоді і спорту тоже занимается... ветераны, потому что, говорит, там же семьи – значит, мы. В результате происходит полный хаос, этот хаос нужно упорядочить. Единственное, то, что мы видим, это должен быть орган... Я сейчас не говорю, может быть, мы придем к тому, что это должен быть отдельный ЦОВВт, который... ЦОВВк. Может быть, в дальнейшем, как в Америке, это было отдельно в переводе на наше законодательство, это была одна ЦОВВка до 1979 года. В 1979 году Буш, после войны в Иране, старший Буш, принял решение о создании министерства. Может быть, мы позже примем решение о министерстве, о создании министерства, но в том состоянии, которое сегодня есть, оно не работает.

Следующее, что хочу сказать, проанализировав ситуацию, ну нигде в мире, без обиды здесь... Министерство социальной политики сказало, чуть позже придет, ветеранами не занимается Министерство социальной

политики. Ими занимается... или оно входит в подразделение это Минобороны, одно из подразделений, или это самостоятельная единица. Потому что это совершенно разные вещи там. Минсоцполитики пускай занимаются пенсионерами, пускай занимаются всем необходимым, то, что им положено, но ветераны – это особые люди, и там нужен особый подход.

Поэтому мне кажется, что назрела ситуация в стране для того, чтобы этот вопрос был решен. И мы... наша страна все равно придет к контрактной армии. Это неминуемо. Чуть раньше, чуть позже.

БУРБАК М.Ю. Ну, она майже контрактная.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, она уже майже контрактная. Но окончательно придет контрактная армия. И тогда потребность в министерстве ветеранов точно будет, давайте наконец-то сделаем что-то на опережение или там не совсем позднее... запоздание, чем опять будем бежать в хвосте и догонять.

БУРБАК М.Ю. Дякую, Юрій Олександрович. Олександр Юрійович.

Питання в слідуєчому. Ми повинні розпочинати цю дискусію. Дякую всім, хто сьогодні прийшов для того, щоб врешті-решт початок було покладено, тому що з огляду на засідання нашого комітету, вибачте мене, але деколи бачу не те, що бездіяльність, а деколи ми бачимо і спротив всім тим ініціативам, які є у наших ветеранів, у громадських організацій. Я нікого не хочу звинувачувати, але, щоб ми всі зрозуміли: винні завжди народні депутати. Я депутат-мажоритарник, до мене дуже багато звернень...

_____. *(Не чути)*

БУРБАК М.Ю. Да, да. І всі їх отримують, і ми розуміємо, що проблема є. Її не треба заговорювати, її треба вирішувати.

Моє особисте бачення того, що, можливо, треба для початку створити ЦОВВ під Кабінетом Міністрів, не під окреме міністерство, щоб вони підпорядковувалися лише міністру Кабінету Міністрів, щоб він корегував цю роботу. Це буде правильно. Визначити відповідального віце-прем'єр-міністра, який би допомагав роботі, і тоді, певно, зрушення будуть. Тому що дивна ситуація у нас стається кожного року, ми проводимо аналіз звітності використання бюджетних коштів по різних програмах. І коли ми бачимо, що урядом гроші виділяються...

ГОЛОВУЮЧИЙ. В каждый из министерств.

БУРБАК М.Ю. ...в міністерства, в облдержадміністрації, відповідно їх підрозділи, а вони не можуть їх вчасно, як у нас кажуть освоить, а це закупівля квартир учасникам бойових дій, надання послуг по соціальній і психологічній реабілітації, – тут у мене дуже багато запитань. Тому що прикро, що по цій програмі лише фінансуються зарплатні чиновників, а не сама реабілітація.

Тому це питання, воно дуже наболіло. І тому я вдячний Олександрю Юрійовичу, що врешті-решт він почав цю дискусію. І хотів би всіх у цьому запевнити, що це не йде питання про створення чергового крісла для когось. Вважаю, що під час розгляду цього питання створення ЦОВВ ми зможемо оптимізувати суттєво кількість чиновницького апарату, який нібито займається цими питаннями по всім міністерствам. Відповідального нема, всі щось роблять, отримують зарплату, мають фінансування, а кожного року гроші повертаються назад до бюджету.

Для мене було дивно, але в 16 році в липні місяці, в 15 році в липні місяці гроші отримані були на облдержадміністрацію Одеську, і до кінця року не закуплено жодної квартири було для учасників бойових дій в зоні АТО. Гроші є – нічого не куплено. У нас, знаєте, у нас проблема в Україні: коли гроші є і коли їх нема.

ШУХЕВИЧ Ю.Р. Дві проблеми.

БУРБАК М.Ю. І відповідальності нема, з кого брати.

Тому вважаю, що дискусію розпочато. По результатах цих сьогоднішніх обговорень треба приймати рішення щодо ініціативи звернення до Прем'єр-міністра Гройсмана з тим, щоб в наступному році в бюджеті передбачити створення такої ЦОВВки. Одразу попрацювати, скільки буде, щоб це не було тягарем, додатковим тягарем до державного бюджету, скільки буде заощаджено на грошах в інших міністерствах і відомствах для того, щоб було профінансовано нормальне, реальне фінансування цієї ЦОВВки.

Щиро вдячний за увагу.

_____ . Я хотів би сказати, що взагалі це дуже велика проблема саме з освоєнням, як ви сказали, грошей. Ви знаєте, що в місті Києві жодної квартири не надано, а навіть ті майданчики, які надані під будівництво для ветеранів АТО, жодний будинок ще не звівся. Чи я помиляюся? Хто знає? Звівся, да? Ну, от Дерев'янка каже, що звівся, але я не бачив. Я думаю, що ви теж не бачили.

Просто для початку скажу, що таке міністерство в Сполучених Штатах Америки має бюджет на цей рік майже 170 мільярдів, це чотири бюджети України. Так на всяк випадок. Або 180, я можу помилитися в 10 мільярдів аж. В ньому фактично всі наші лікарні, тобто там у них в своєму розпорядженні майже 400 лікарень. Це крім того, що ми називаємо санаторіями для реабілітації, тих, взагалі, безмежжя. Там повністю військовослужбовці звільнені від податків. Не поки вони працюють, а коли вони закінчують службу, виходять на пенсію, пенсіонери не платять податки. А ті, що брали участь у бойових діях, взагалі, і від федеральних податків, і

від місцевих, звільнені. От така є пошана до тих, хто відповідає інтересам держави.

Я просто говорю про створення такого міністерства з першого дня як зайшов в Верховну Раду. Ми три роки пробивали, майже, два з половиною, пробивали цю тему і просто через стіну. Я дуже радий, що, Олександр Юрійович, вам вдалося таки знайти в серці наших можновладців, я би сказав таку сходинку для нас, знаєте. І більше навіть не для нас, а для ветеранів і для військовослужбовців.

І, що хотів би ще додати. Що в самій Америці є більше 100 ветеранських організацій, але два з них це фактично кілька областей України. І їх було створено ще на початку ХХ сторіччя, їм по 100 років. І вони існують, вони мають своїх представників навіть в конгресі, вони мають двох сенаторів, які фактично з їхнього кола вийшли. І вони захищають інтереси.

У нас на разі теж є і учасники бойових дій в членах парламенту, і командири підрозділів, і так далі. Але сказати, що у нас зіштовхнулась з місця взагалі ця проблема, не можна. Тому що ми приймаємо одні закони. Потім вони не виконуються, потім кажуть, що депутати винуваті у всьому. Але ми закон прийняли. Дальше воно йде на виконавчу владу.

І зараз дуже вигідна ситуація, коли є децентралізація на папері. А по факту місцеві "царькі" кажуть, так, а нащо нам, зараз виборів немає, нащо нам робити щось добре для учасників АТО? Вони ж все роблять для піару фактично.

Таке міністерство не дасть їм робити щось для піару. Воно просто їм "винесе мозок". Тому, ну, це я говорю простими словами, доступними, я би сказав, для кожного. Цей круглий стіл має поставити передусім питання, що ми хочемо створити, як це буде виглядати по-українськи і як це буде діяти? І я дуже радий всіх вас бачити і очікую вад вас слухних запитань. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Я вдячний пані Супрун Уляні, що вона приєдналась до нас. Ничего страшного, но это единственный министр, который пришел.

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Вопросов, я готов пойти к вам на комитет и с ним вместе, и со всеми коллегами. Пане Юрію, чи пізніше, зараз чи пізніше? Добре.

ШУХЕВИЧ Ю.-Б.Р. Слушайте, шановні пані і панове! Річ в тому, що, ну, вже три роки праці в тому комітеті. І що особисто я те думаю, всі члени комітету переконались. Існує ціла низка міністерств і відомств, які займаються тою справою, тут і Міністерство соціальної політики, тут і Міністерство охорони здоров'я, тут і Міністерство оборони, ну і Міністерство внутрішніх справ, тому що, знаєте, ветерани... Національна гвардія і таке інше, ну різні військові формування, ну і ще багато дотичних відомств. І кожне щось робить, а в результаті, знаєте, як то є російське прислів'я: "Когда семь няnek, дитя без глазу". Так воно і тут виходить, тому що всі щось роблять, а в результаті нічого, дуже часто, не можна добитись. Ну, буває, закони приймають.

Ми на комітеті, правда треба віддати належне, слідкуємо за всіма тими, що належить ветеранам, що належить інвалідам війни. От як пан Бурбак правильно сказав, за квартири. Слідкуємо по областях, скільки закупили, скільки асигнували грошей, скільки вони отримали, бо то таке, що було в нас, що гроші отримували десь в кінці вересня, а поки те, поки се, поки щось розприділили, то вже кінець року і гроші назад в бюджет. І потім залежно ще також області, щоб всі їх проконтролювати де... Це я тільки по квартирах. Те саме з реабілітацією військовослужбовців. Тепер, знаєте, багато інвалідів,

поранених, яким потрібна не тільки медична, але психічна реабілітація. І тут також є дуже багато якраз по цьому питанню проблем.

І я думаю, що ми не зможемо послідовно і нормально вирішити тих проблем доти, поки, дійсно, не буде створене одне відомство, яке б зосередило всі ці проблеми в одному місці, в одних руках, під одним керівництвом, і тоді можна буде щось. Тоді всі ті асигнування, які виділяються то тому, то тому, то п'ятому-десятому міністерству, вони були б зібрані до купи і тоді можна було б, дійсно, і комплексно вирішувати це питання, і, знаєте, так, коли в одному міністерстві все знають, де конче, де треба навіть більше дати, а, де можна навіть не те, що обділити, але тимчасово зменшити і так далі фінансування, тому що є поважніші проблеми.

Тому я, власне, дійсно я зацікавився як почув про ідею і палко, я вам скажу, її підтримую. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, пане Юрій.

Слово надається козаку Гаврилюку, який, як і багато з Майдану, одразу поїхав на передову і воював.

ГАВРИЛЮК М.В. Усім доброго дня! Оце скоріше доля, так склалося, так дано Богом, що в даний момент я працюю у цьому комітеті з такими гарними депутатами, дійсно це ті депутати, які дбають про наших воїнів, які захищають наших воїнів і, які вносять законопроекти для покращення роботи, для покращення життя наших воїнів, їхніх сімей. Я дякую їм, що ми разом є одна команда, ми не ділимося на лівих і на правих, ми знаємо, що це є наші патріоти, це є наші хлопці, які віддають своє життя, які віддають своє здоров'я задля того, щоб ми могли тут в даний момент сидіти в цих кабінетах, щоб ми..., щоб в нас було мирне небо над головою. За це і хвала нашим воїнам.

Що стосується того, що ми хочемо в даний момент зробити. Ну, як ми знаємо, наша країна воює четвертий рік пішло вже. У нас досвіду ведення війни не було. Так що, я думаю, що правильно би було, щоб ми взяли досвід з Європи, щоб ми взяли досвід Америки, щоб ми взяли досвід Канади і ці всі досвіди тих держав, які більш розвинуті чим ми, їхній досвід тільки треба перейняти нам, вписати в наші закони, поробити ті ж самі міністерства, які будуть захищати наших воїнів, які будуть відповідати за наших воїнів. Так, що нічого не треба придумувати, треба тільки сісти переписати ті закони, які вже є, існують, і внідрити у нас, у нашій країні. Тоді ми будемо процвітаюча країна, бо ми не будемо робити велосипед, а ми тільки сядемо на нього і поїдемо. Так що я всіх закликаю тут людей, сидячих у цій залі, до спільної праці, щоб ми разом відпрацювали, щоб ми разом могли зробити і напрацювати роботу для покращення воїнів наших, їхніх сімей, поранених.

Так що бажаю всім здоров'я, натхнення і успіхів у роботі. Якщо що, ми завжди раді підкласти своє плече, і разом, як говорив дуже великий учений, не пам'ятаю який, він був завеликий, але дуже великий, напевно, він сказав такі гарні слова, що разом можна все перемогти і побороти.

Так що я вас всіх закликаю до спільної праці, для покращення життя наших воїнів, ветеранів. Так що всіх усім благ.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спасибо.

Начинаем нашу дискуссию. У меня просьба, чтобы вы просто в дискуссии говорили... Начали дискуссию с аргументами. Вот аргументы – за, и аргументы – против. Чтобы мы не говорили там, что вот корабли бороздят просторами вселенной, дальше по тексту, а вот аргументировано. Поддерживаем, не поддерживаем, почему поддерживаем, что может быть нужно сделать. ...у этого министерства, если мы это делаем, или если это мы не делаем и оставляем как есть, это тоже может быть общая позиция.

У всех в папках, я очень прошу потом взять это почитать, это сделана информация вместе с USAID, это такая американская организация, которая

помогает реформам, материалы, здесь короткие материалы по опыту как это сделано в других странах. Просто почитать и о функциях этих ведомств как они занимаются этой проблематикой.

Потому что на самом деле, еще раз повторяюсь, у страны, или там не повторяюсь, а говорю, страна в первую очередь должна заложить философию. Мы должны заложить философию, что мы делаем, как мы делаем, а под это, то есть назовем так "Конституцию", а под это же написать законы, которые необходимы для выполнения этой философии. И это самое важное.

Начинаем нашу дискуссию.

_____. Может Ульяна.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пани Ульяна. Ну, я знаю, что... Мне говорили, что вы не хотели выступать. Да, будь ласка.

СУПРУН У. Дякую.

Доброго дня! Дякую, що запросили нас, бо це є дуже важлива справа. Я хочу поділитися з вами і з особистим, це, що я розумію, щодо американської системи ветеранів. Мій батько є ветеран корейської війни в штатах, він виїхав з України, коли мав 12 років, а тоді, коли вже проживав в штатах, він сам записався в армію, тоді в армії після служіння він став тоді громадянином в штатах. Як ця система працює? З одного боку, дуже гарно координує роботу для ветеранів, там навіть, коли я була минулого року, відвідала ветеранську адміністрацію, вони мені пояснювали, як вони мають нову програму, щоб навчити цивільних працівників їхньої адміністрації, яка є різниця між військовими і цивільними? Бо цивільні, які сидять і з ними спілкуються, не розуміють військових і вони беруть як найбільше ветеранів на роботу, є дуже цікаві їхні напрацювання.

Але хочу сказати одне застереження, ветеранська система, медична система охорони здоров'я в штатах не на дуже високому рівні, вона є одна з найгірших із всіх. То я б хотіла заохотити, як ми будемо йти в ту сторону, як буде новий ЦОВВ, щоб ми залишили охорону здоров'я окремо у Міністерстві охорони здоров'я. Чому? Бо ми вже напрацювали законопроекти, які будуть надавати фінансові гарантії для всіх громадян України, а також окремо стовідсотково гарантії для тих ветеранів АТО, які мають інвалідність або мали поранення під час війни. Я думаю, що ця система, яка буде існувати для всіх українців, зможе тоді надавати медичні послуги для наших ветеранів. Як буде ЦОВВ, як буде окремо ветеранський орган виконавчої влади, вони б могли тоді забезпечити, щоб наші ветерани мали стовідсотково покриття всіх своїх медичних потреб, вони могли бути регуляторами, щоб вимагати від всіх інших міністерств, щоб наші ветеранами отримували ті пільги і це що залежно їм. І, я думаю, що це була така найкраща система охорони здоров'я, щоб був доступ до всіх лікарень, а не лише окрема якась система. Бо є військова система, є наша система охорони здоров'я міністерства, охорони здоров'я, є окрема система ДУС, є окрема система для працівників, які працюють в "Укрзалізниця". Ці системи вони всі відрізняються, і ветерани не мають доступу до всіх, зараз вони можуть піти в Національну академію медичних наук, вони можуть прийти до нас або до військових. Але, коли вони вже не служать, у військових важче, краще, щоб вони мали доступ до всіх і система, яка буде єдиний медичний простір на базі Міністерства охорони здоров'я, може тоді їм надати найкращі послуги.

І хочу вам надати хорошу вістку, завжди найкраще, щоб завершити виступ позитивним. Сьогодні на Кабміні ми прийняли постанову, щоб передати 31 мільйон гривень на госпіталь ветеранів в Клевені на реабілітацію. То це буде Клевень... так. І це, я думаю, показую, що як уряд ми є готові допомагати там, де ми можемо. Ми навіть і знайшли спосіб, щоб через Бюджетний кодекс, щоб передавати кошти від центрального уряду на

комунальні наші заклади, щоб ми могли допомагати на нейрореабілітації наших ветеранів АТО.

Хочу подякувати особисто пані Оксані Корчинській, бо вона дуже багато зусиль надала до цього – це були кошти, які, на жаль, не були використані, як вони повинні були використані в інших наших напрямках, але ми тоді могли передати туди, де найбільше потрібно. В Україні багато нашої нейрореабілітації відбувалось в Криму, зараз не маємо доступність, будемо колись, але зараз немає їх, то ми дуже задоволені, щасливі, що ми могли передати кошти туди, де вони найбільш потрібні. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я скажу маленькую ремарку. Смотрите, я на самом деле не сторонник того, чтоб была какая-то больница ДУС, что была какая-то больница и "Укрзалізниці", чтобы ли еще какие-то больницы еще других ведомств – чистый анахронизм. Этого не должно быть. Я буду убеждать Президента, перовое, что сделать, если мы создадим министерство, "Феофанию" отдать сюда, и мы этого добьемся. Вот еще раз говорю...

СУПРУН У. Але знаєте, але ідея є, щоб фінансування йшло там, де сам ветеран вибирає. Як він хоче йти у "Феофанію", нехай там фінансують, які він хоче йти в "Укрзалізницю", нехай там фінансують – Міністерство охорони здоров'я чи оборони, чи Національна академія медичних наук. Ми повинні дозволити нашим ветеранам, щоб вони вибирали місце свого лікування, а не обмежувати їх до лише одної системи. І коли... ми сподіваємося, проголосують за законопроекти щодо зміни фінансування охорони здоров'я, і тоді ми всі і наші ветерани будуть мати цей вибір, і це дуже важливо, щоб вони могли вибирати свого лікаря і своє місце лікування.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ми добьемся того, что армия всегда... военные всегда были двигателем прогресса. И все, что в мире придумано, было придумано в начале для военных, а потом гражданских. Так построен был

мир. И мы добьемся того, чтобы лечебные заведения для наших военных были двигателями, и чтобы все стремились туда попасть. А не военные бежали из медицинского учреждения военного в какое-то гражданское, которое лучше. Потому что во всем мире, если ты не заботаешься о своей армии, тогда другая чужая армия заботится о тебе. И это основополагающая вещь.

Я не говорю о том, что мы берем прямо сегодня и разрушим как бы какую-то конструкцию. Мы напишем step by step пути, как прийти к финальной точке, но всегда везде военные были двигателем. Вначале это делали протезы для военных, Наполеон делал дом инвалидов для военных, которые дальше пошли. И если спускаться в римскую империю о том, как заботились о легионерах раненых, то из этих медицинских учреждений дальше вырастали гражданские. Но такова история жизни.

Но еще раз говорю, я согласен с вашим законом, вы правильно делаете. Потому что начинать нужно с чего то. Мы со временем это сделаем, мы не собираемся сегодня говорить, что вот мы старый мир разрушим, мы новый мир построим. Мы приходим к одному, что в любом случае к этому нужно стремиться. Если нет финальной точки, к чему ты хочешь прийти, тогда твой путь становится не интересным, нет драйва.

Спасибо, пани Ульяна. Артур Валентинович. От службы ветеранов, если можно, Артур Валентинович выступит, ему нужно ехать в командировку, его замы останутся, если будут какие-то вопросы к нему, сразу можем задать.

ДЕРЕВ'ЯНКО А.В. Шановний Олександр Юрійович, шановні народні депутати, шановні присутні!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Артур Валентинович, служба ветеранов, все знают наверное.

ДЕРЕВ'ЯНКО А.В. Я хотів би сказати, що наша служба більше 2,5 років працює з категорією всіх ветеранів війни і інвалідів війни, включаючи ветеранів Другої світової, жертви політичних репресій, ветерани середнього покоління, ті, які проходили службу в гарячих точках, виконуючи миротворчі місії, війна в Афганістані і з'явилася нова категорія ветеранів антитерористичної операції. На протязі цих 2,5 років було розроблено багато документів, разом з комітетом Верховної Ради, з Кабінетом Міністрів. І практично все, що було потрібно зробити по вдосконаленню або зміни Закону про статус ветеранів війни і гарантії їх соціального захисту, зараз зроблено, окрім тільки наших добровольців поки що по батальйонам ДУК це не зроблено. Але ситуація в країні каже про те, що потрібно брати все в одні руки, і це не тільки повинна бути державна служба або міністерство, як її не називайте, але фінансування повинно бути закладено в одних руках.

З метою децентралізації, ми вже три програми перевели на рівень області і районів. Це санаторно-курортне лікування, де учасники АТО можуть самостійно обирати санаторно-курортні заклади і в нас цього року вже почне працювати, де сам учасник бойових дій або інвалід вибирає той заклад, який потрібно. Він може вибрати не тільки заклад, який йому запропонують, а зробити це самостійно. Саме головне, що не зроблено зараз в масштабах всієї країни, це якраз те, що пані Уляна Супрун піднімала і пані Корчинська, це психологічна реабілітація. Чому? Тому що немає одної конкретної програми або протоколу по психологічній реабілітації. Кожні заклади – медики, психологи, практичні психологи працюють... знаєте, як? Одноособово.

Щоб зробити мережу, у нас є 29 госпіталів ветеранів війни, які покривають, практично, всю Україну. Але психологи там не працюють, психологи хочуть працювати десь вдома або в якихось офісах або в санаторіях.

Тому якщо це буде міністерство, міністерство буде впливати на цю справу, то ми можемо зробити все для ветеранів, щоб їх об'єднати. Для них

що потрібно? Для любого ветерана, я думаю, що ветерани старшого покоління підтримають мене, це перше – пам'ять про них, це впорядкування і надання їм можливості закінчити свій вік – це меморіал, військове кладовище, визнання їхніх заслуг, визнання заслуг не тільки тих, хто приймає участь в антитерористичній операції, а також тих заслуг, які вони давали і показували, коли Україна їх направляла на інші війни і конфлікти.

Хотів би ще також сказати, що об'єднання цих всіх програм і можливість робити ветеранам самим для себе тільки поліпшить цю систему. І ми, практично, всі на обговореннях підтримує побудову такого центрального органу виконавчої влади, а все те, що зроблено за ці три роки, я думаю, що воно піде тільки на користь.

І зовсім хотів би сказати, що ми не можемо ніяк відокремити від учасників бойових дій, інвалідів сім'ї загиблих, але по закону вони не підпадають під наш захист і вони, практично, всі знаходяться під захистом тільки Міністерства соціальної політики.

Тому об'єднання, створення Єдиного державного реєстру, куди б увійшли всі... а то в нас зараз реєстр учасників бойових дій АТО – в одному місці, центральна база інвалідів (ЦБІ) – в іншому місці. Треба зробити все так, щоб ми могли відкрито і прозоро бачити конкретно, що держава робить для інваліда, що він отримав, що він отримав, що отримав учасник бойових дій. Тому створення і ініціатива комітету, я думаю, дуже слухна і наразі є актуальною на теперішній час. І ми тільки підтримуємо створення такого центрального органу виконавчої влади. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спасибо.

Служба ветеранов, я понял, поддерживает. Правильно я понимаю?

Слово Куницину Сергею Владимировичу народному депутату, представителю Всеукраинской ассоциации ветеранов Афганистана и АТО.

КУНИЦИН С.В. Ну, дорогие коллеги, я хочу действительно поблагодарить и комитет за то, что такой серьезный вопрос наконец-то поднялся. Я в Верховной Раде возглавляю группу "Ветераны Афганистана та інші учасники бойових дій за майбутнє", нас 11 депутатов входит – и афганцы, и атошники.

И на самом деле, вы знаете, что вот, Александр Юрьевич, то, что вы говорили, то, что Женя Рыбчинский, то, что Артур Деревянко говорил, сегодня действительно абсолютный бардак, по-другому это назвать нельзя с тем, что происходит в части защиты интересов людей, которые являются участниками боевых действий или инвалидами войны, так же как и семьи погибших и еще одна категория – это пропавшие без вести. Мы не знаем, сегодня говорим о том, что только в антитеррористичної операции, там счет может, ну, не на сотни, а на тысячи, так что эти все категории.

Вы сами видите, что в этих документах написано: бюджет Министерства по делам ветеранов США – 170 миллиардов, 312 тысяч сотрудников в стране в этом министерстве, 312 тысяч, 25 миллионов ветеранов войны. У нас уже полмиллиона участников боевых действий, 300 тысяч АТОшников, 120 тысяч афганцев, 40 тысяч миротворцев. И если посчитать локальные конфликты – более полмиллиона только участников боевых действий, сколько инвалидов, да. То есть, а что сегодня происходит? Создали службу, а какие у Деревянко полномочия? А они под министерством, а они бесправные. Все его клянут, все к нему идут, а он ничего решить не может. У нас яркий пример сегодня – финансирование ветеранских организаций. Полностью парализовано..., у меня 47 тысяч человек в организации, из них 30 процентов – атошники. И почему-то там какая-то создалась группа людей, которая все это парализовала. Сегодня как бы полгода не финансируются патриотические ветеранские организации. А служба ничего не может сделать. А министерство, Александр Юрьевич, самоустранилось, вы знаете.

Поэтому я хочу сказать одно. Нам не надо размениваться на промежуточные решения. На то, чтобы создать сначала службу, центральный орган исполнительной власти. Я думаю, надо делать сразу министерство. Потому что 30 лет назад афганцы перевернули Советский Союз.

Сегодня ребята, которые вернулись с антитеррористической операции, это люди с обостренным чувством справедливости, с другим подходом и жизненными ценностями. И если мы: государство, Президент, парламент, правительство – не окажем им серьезную психологическую, реабилитационную, медицинскую, человеческую помощь, то они перевернут также и Украину. Они долго терпеть не будут. Мы знаем эту ситуацию.

У них одна беда. У них 700 организаций. У нас, у афганцев, две. А у них 700. Они пока еще не объединились. Им надо помочь. И реабилитационные центры, и психологическая реабилитация, и прочие-прочие вопросы.

Я, Александр Юрьевич, считаю, что нужно идти сразу на создание министерства. И никаких промежуточных органов власти создавать не надо. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. ...военных мне тяжело говорить. Сергей Васильевич, пожалуйста. Слово надається, Червонопискому Сергєю Васильєвичу, председателю Украинского Союза ветеранов Афганистана.

ЧЕРВОНОПИСЬКИЙ С.В. Дякую.

Шановний Олександр Юрійович, шановні присутні, колеги! Я дуже вдячний за те, що нарешті це питання створення міністерства в Україні піднято. Воно вже давно нами піднімалось, багато років.

Я скажу так, може, хто не знає, я 13 років очолював Державний комітет України у справах ветеранів. Спочатку це була невеличка структура всього з 5 осіб. Потім поступово він вибудувався до серйозної державної структури,

де в колегію входили по посаді всі перші заступники міністрів якраз отих міністерств, Олександр Юрійович, про які ви казали.

І тоді нам було легше, значно легше, чим Дерев'янку вирішувати проблеми, які сьогодні перед нами, на жаль, вимальовуються, і вимальовуються с кожним днем все серйозніше. Це і робота, я вдячний, що згадали, перш за все по пошуку військовополонених, повернення їх на Батьківщину, це наші загиблі хлопці, які прикопані, закопані там, чи де вони, сьогодні в ранці безвісті пропавших. В нас в цьому плані є величезний досвід. Я свого часу в Пешавар їздив по пошуку військовополонених, щоб там вести безпосередньо з талібами переговори. Це ми знаємо, це ми вміємо. Ми підтримуємо і будемо допомагати нашій державі, щоб ці питання вони були закриті.

Дійсно, питання головного розпорядника коштів, це нагальне питання, тому що треба, щоб дійсно як менше було, я підтримую Юрія Романовича, менше няньок було, менше. Тоді воно більш якісно буде і дитина обслуговуватись.

Я підтримую ті слова, які сказав Олександр Юрійович щодо абстрактних чиновників, які буцімто займаються ветеранами. По багатьом міністерствам сидять. щось роблять, але ніхто не знає, не звітує, не розуміє, ніякої прозорості нема в цьому плані.

Багато можна було б сказати з питань патріотичного виховання. Ми ще в 13-му році розробили підручник бійця самооборони територіальної. Я до двох прем'єр-міністрів звертався за допомогою його надрукувати. Тільки ми назшибали, я вибачаюсь за таке французьке слово, назшибали грошей і випустили. І зараз у нас хлопці, атовці приходять, вони просять, кажуть: "Сергій Васильович, ми ось затерли вже сторінки, давайте поміняємо". Університет банківської справи дуже сильно допоміг в цьому. Це теж питання, яке на сьогодні дуже потрібне. Те ж саме патріотичне виховання, таж сама гра "Джура". З одного боку, вони під Міністерством освіти, а, з другого боку, діти чекають, щоб до них приходили і ці ігри проводили

справжні ветерани. Ті, хто зараз є справжніми героями, які на слуху у нас в Україні.

Я міг би дуже багато що сказати, цілковито обома руками підтримуємо створення міністерства.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спасибо, Сергей Васильевич. Я очень рад, что две конкурирующие организации афганские объединились в вопросе, который, действительно, необходим для... для страны и для Украины. *(Шум у залі)*

Нет, ну просто это достаточно редкость, но я, правда, рад, что есть общие позиции, есть общее понимание процесса.

Слово надається Корчинській Оксані Анатоліївні, народному депутату України, известному волонтеру.

КОРЧИНСЬКА О.А. Всіх вітаю! Якраз чому домовилися дві організації афганські, зрозуміло. Тому що вони так давно в системі, що... і так давно обіймаються своїми ветеранами, що про все можна домовитися. Важча ситуація, звичайно, з тими ветеранами, котрі повертаються з війни, і котрі ще будуть повертатися з війни.

Ви просили керівники комітету сказати всі плюси й мінуси. Чи потрібне єдине міністерство, котре займалося би ветеранами війни? Да, воно потрібно. Воно потрібно, тому що це поняття сервісу для ветерана. Він не повинен бігати по міністерствам, його не повинні футболити вічно з якогось... в одне міністерство, в інше і кожен раз розповідати, що якщо ми побіг в одне міністерство на таку, це добре, а от тепер є риска, тепер біжи в інше міністерство. Так не повинно бути. Тобто воно потрібно.

Які загрози є і мінуси взагалі у наших новостворених міністерствах? Що боїмося ми, хлопці і дівчата, котрі відносяться все ж таки до молодих ветеранів, котрі повернулися з війни, котра зветься підступно "АТО"? ми боїмося, що це чергова чиновнича гра, чергове освоєння бюджету, як це вдало робить Служба ветеранів АТО, котра вдало, за їх участі кожного року

зникають 50 мільйонів на психологічну реабілітацію. І ми, ті, хто допомагає нашим хлопцям, в санаторіях бачимо, що це максимально 20 відсотків, це там, де дійсно якась психологічна реабілітація, а решта – це крадіжка. Або максимум, що наш боєць АТО має, це йому роблять у виді "отката" за те, що він підпише акт, що він все ж таки пройшов психологічну реабілітацію, йому дають від тисячі до 2 тисяч вдячності. Це його інтерес за те, що він 21 день, поставив галочку, що він "так". І так вже у нас, вибачайте, третій рік розкрадається 50 мільйонів на просто голому місці.

Це, звичайно, коли наша служба, в тому числі щороку із 150 мільйонів на протезування повертає 100 мільйонів назад. 100 мільйонів кожного року повертається назад того, що вони не використали! Натомість вони не спромоглися організувати що-небудь у санаторії: лікувальні заклади для спинальних поранених. Вони не спромоглися організувати заклади, котрі все ж таки дійсно хлопцям надавали якісь нові медичні послуги, а не в вічному пошуці грошей, що б нам зробити, щоб зберегти якомусь хлопцю кінцівку.

І оці 100 мільйонів, котрі кожного року... ви вилучаєте, ну, дай, Боже, щоб вони не розкрадалися в кінці року, але поверталися і, мабуть, закривалися якісь борги ДТЕКів і так далі, і організацій. Слава Богу, що нам зараз МОЗом вдалося 31 мільйон з саме цих грошей врятувати на організацію центра, єдиного державного центра для спинальнопоранених. Слава Богу, тому що даже той центр, котрий є державний під соцполітикою, з котрим вони працюють, це Харківський центр протезування, даже вони не отримували додаткових дотацій на організацію взагалі реабілітації для поранених, окрім, звичайно, там протезування. Хоча вони давно би могли займатися, в тому числі спинальниками. Даже в них не було елементарних речей, щоб приймати цих спинальників, окрім іноді бажання або допомоги волонтерів.

Тобто якщо ми бачимо з вами, на соціальну адаптацію, профнавчання наших ветеранів АТО 27 мільйонів. Півроку пройшло, хотілося б зрозуміти де ці 27 мільйонів, де і хто їх освоює? Де ці реальні гроші і чим вони

допомогли нашим хлопцям, бо є правда, що більшість наших бійців, котрі повернулися з АТО, не можуть себе знайти на цих старих робочих місцях, де вони були до АТО, вони змінилися, вони інші. І, слава богу, що частина можуть адаптуватися, організацію зробити, у них 700 організацій саме тому, що так вони роблять свої ветеранські спільноти, таким чином вони самі себе адаптують, Америка після В'єтнаму робила те ж саме. Краще адаптації ніж в своїй спільноті не існує, поки держава не взяла монополію. От коли держава бере монополія це небезпека, що переможе насправді бюрократ, а не ветеран АТО.

Що є мінус в даному разі цього міністерства? На жаль, в Україні, де знаходиться все на ручному режимі, мінус є те, хто очолить це міністерство, хто буде керувати і працювати в цьому міністерстві. Тому що, якщо в даному разі у нас знову до влади прийдуть ті, так звані, громадські ради, подібні до Міністерства оборони або до соцполітики, то я уявляю собі, нащо нам цей орган, тому що ми вже маємо службу ветеранів АТО, котра себе не показала продуктивно за три роки, а це теж фактично був орган, він повинен був очолити. Ми маємо з вами проблему, котру тільки не встигли передати бюджет на протезування і в нас сьогодні травень, вже кінець травня, вибачайте, а у нас до сих пір тільки хлопцям починаються фінансувати протезування. Тому що при передачі в цей орган, тут же керівника беруть на черговому хабарі, йому ще не встигли бюджет передати, а вже хабар. І само собою у цього керівника завжди знайдеться який-небудь громадський активіст, котрий виплатить за нього заставу. У нас же всіх беруть, підозри висловлюють, але ніхто не сидить потім, всі відкупаються чиновники, це вже проблема. Хоча Генеральний прокурор сьогодні в раді нам все ж таки повідомив, що 37 високопосадовців все ж таки є надія, що сидять. Я надіюсь, що на всіх сайтах буде надруковано золотими іменами ці прізвища.

Тому вся проблема в тому, що якщо мова іде про те, що це буде дійсно міністерство, котре очолить і де будуть працювати люди, для котрих це сенс життя, а не чиновничий бюрократ, вибачте, тоді є надія, що воно запрацює, і

ми очолимо з вами той процес, котрий, дійсно, потрібен вже 3 роки, насправді. Іншого виходу немає. Всі країни, котрі мали цю проблему, котрі воювали, за виключенням, що вони воювали не на своїй землі, як ми, вони воювали все ж таки на інших територіях, вони все одно прийшли до єдиного міністерства. Більше того, у них ветеранські суди, у них ветеранська прокуратура, тому що всі розуміють... У них є ветеранська поліція. Пан Аваков нам обіцяє другий рік, що він нам створить окремий підрозділ, котрий буде виїжджати саме з нашими хлопцями і наших хлопців-ветеранів АТО буде розбиратися в різних ситуаціях. По-іншому немає виходу. Це потрібно.

Все, що стосується медицини, без сумніву, пане Олександр, само собою ми з вами відберемо ДУСю, оцю "Феофанію" і віддамо само собою під ветеранів АТО. Це одна із лікарень базових...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Не совсем само собой.

КОРЧИНСЬКА О.А ...тому що у нас Циблях мало місця, в Циблях, і тому нам потрібен національний центр. Але, з іншого боку, у ветерана АТО так само, як у громадянина України, повинен бути вибір, де лікуватися, бо у нього є і буде все ж таки той гарантований пакет, куди він вибирає, з ким мати справу. Тому що зачасту, при тому, що наша військова медицина зараз, дійсно, на жаль, на нашій трагедії війни піднялася на високий рівень, але волонтери роками викрадають наших поранених і відправляють їх за благодійні гроші до лікуватися в Академії наук заклади, в Інститут нейрохірургії, травматології і так далі. І ми до сих пір ще не проаналізували продуктивність у тому числі і нашої госпітальної допомоги. Тобто всюди є плюси і мінуси, але неможливо, щоб взагалі медицина була на 18 відомств. В країні, де йде війна, взагалі-то не повинно бути 18 відомств, без сумніву. Як мінімум, медицина не повинна бути так. І тому так і відбувається, що три роки йде, а наш ветеран нікому не потрібен. Кожний раз йому розповідають

для того, щоб вирішити проблеми куди піти. Плюс у нас, дійсно, з вами є негативний досвід, це Міністерство інформації, котре не працює, і Міністерство... Георгій, назвіть мені правильно ваше міністерство, щоб я не помилилась. Тимчасово окупованих територій. Котре вже другий рік нам розповідають, що в них немає ніяких можливостей, персоналу, і що єдині у них можливості – це контролювати все ж таки гранти. Ну, слава Богу, що є хоч гранти кому контролювати.

Тому нам важливо, щоб наше міністерство не переросло в подібні функції, коли, дійсно, є механізм, котрий не застосовується.

І, я думаю, що більшість ветеранів АТО саме такої приблизно думки. Слава Україні!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спасибо.

...министерство не создается под человека, вначале делается министерство, потому что оно необходимо, а потом уже смотрим, кто может быть министром. Есть... как принимают, как министр назначается, это Премьер-министр делает подання у Верховну Раду. До этого, естественно, будет все это проговорено и в рамках комитетских слушаний, если надо, можем даже провести парламентские слушания и послушать кандидатов-министров, которые будут говорить. Но в первую очередь министерство создается для чего-то, а не под кого-то.

Второе. Абсолютно нормально, это у нас дискуссия. Смотрите, угроза того, что будет не добросовестный человек, она всегда была, есть и будет. И этой угрозе это будет там уже 5 тысяч лет, и всегда там кто-то попадаетея и это не минуемо, так устроен человек. Вот были в Риме там императоры, которые работали на благо Рима, а были там типа Калигулы которые не очень работали на благо Рима. Были военачальники, которые сдавали свою армию, а были те, которые свою армию защищали и говорили, что основная задача солдат – это выжить на войне, а не массово погибнуть, форсируя Днепр. И дальше по тексту.

Поэтому это все зависит от человека. И от нас это зависит, чтобы эти люди все-таки, мы как-то держали в рамках, и они не переходили особую грань.

По поводу создания Министерства по оккупированным территориям, мне сложно говорить, я, наверно, предоставлю слово Георгию Туке.

Смотрите, я думаю, что то, что я знаю про него, и то, что мы все знаем про него, он достаточно такой резкий человек. И если бы это министерство, действительно, было бы не нужно, я думаю, что он бы уже выступил бы и сказал, зачем все это нужно в зоопарке, например. Ну, как в старой шутке, да.

Поэтому слово дается замминистра Министерства оккупированных территорий Юрию Туке.

ТУКА Г.Б. Дякую.

Більш конкретики. Я особисто як громадянин і в другу чергу вже як держслужбовець. Я абсолютно підтримаю створення єдиного центрального органу, і я підтримаю тезу, що це має бути одразу створено міністерство. Можу пояснити чому.

На жаль, прикрий досвід, і хотів би зразу зазначити, що це міністерство треба створювати більш врівноважено, ніж те міністерство, в якому зараз працюю я. Мається на увазі, треба перш ніж приймати рішення про створення, це ж виключно паперова справа прийняти постанову і затвердити печатка, підпис, дата. Треба ретельно аналізувати ті проблеми, які існують, ті проблеми, з якими зіткнеться новостворений орган і ті шляхи вирішення існуючих проблем даби ці проблеми одразу прописувати під відповідні повноваження цього органу.

Я три тижні тому відпочивав з родиною на озері, і мій син попросив дозвіл взяти разом з нашою родиною на відпочинок свого однополчанина Максима, який першим отримав поранення в Донецькому аеропорту. В нього вибите око і титанова пластина в голові, в черепі стоїть. Сиділи на березі ловили рибу, і я дізнався, що Максиму будуть робити три чергові операції в

Одесі по протезуванні ока, і я почув, що він крадькома запитав у мого сина, чи може Паша йому позичити 200 гривень на те, щоб Максим зміг доїхати з Києва до Одеси. В мене, чесно кажучи, просто, ну, планка впала. Добре, я в той саме, напередодні, в п'ятницю, я отримав заробітну плату, вирішили ми це питання, звісна річ. Але в той самий день увечорі я на телебаченні побачив сюжет про, дуже м'яко кажучи, неефективне використання коштів ветеранськими службами, організаціями, зокрема, про проведення конкурсів "Песня про море". Скажу відверто, якби ці песняри в той момент попалися мені під руку, я б не дивився на їхній вік і статус.

В мене таке враження складається, що... Я от Оксані передав перелік, ну, це ж не повний перелік, да, бюджетних...

_____ . *(Не чути)*

ТУКА Г.Б. Скільки взагалі по різних відомствах виділяються коштів на задоволення потреб ветеранів. Я скажу відверто, я переконаний, отам сидять ті хлопці, які багато з яких знають мене ще під час волонтерської діяльності, підходили ще як я стояв в черзі, щоб зайти в приміщення. Якби вони знали всі ці цифри – порвали б на шмаття і були б праві. Ну, оце, що називалося, 50 мільйонів – це крапля в морі. І, ну, не вистачає цензурних слів, щоб висловлювати свої емоції.

Тому буду завершувати, скажу просто так, я переконаний, що такий орган має бути створений, він має діяти якомога прозоріше і під стовідсотковим контролем тих людей, заради яких він і створюється. Це мають бути ветерани Великої Вітчизняної війни і ветерани бойових дій, які зараз, на жаль, ми отримали внаслідок війни із Росією. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Абсолютно правы, потому что, еще раз говорю, такое количество денег, которые, в принципе бюджет выделяет на ветеранов. Если бы они не размазывали тонким слоем по всем министерствам, по всем

ведомствам, а были сконцентрированы в одном министерстве, в котором было бы легко, прозрачно видны их траты, то, поверьте, это мы сейчас не говорили, что там не финансируются ветеранские организации там 5 месяцев или 6 месяцев. Мы бы не говорили, что у бойца АТО нет 200 гривен на то, чтобы доехать из Киева в Одесу. Реально ж сам парадокс в том, что в бюджете... бюджет выделяет деньги. Парадокс в том, что они есть. Парадокс в том, что, действительно, когда мы говорим про инвалидов и про протезирование, много денег возвращается обратно как не использованные.

Абсолютно правильно говорила пани Уляна, не может этим... что в Америке этим занимаются специализированные люди, а не просто гражданские, потому что это абсолютно ну другой склад людей.

Ну и самое главное. Для государства человек, который идет в армию, должен быть уверен, что с ним будем, когда он уйдет... демобилизуется. Так это было, еще раз говорю, с древне-римских времен, когда легионер шел в легион, он знал, что 20 лет отслуживши в легионе, он получает деньги, землю, привилегии, статус и дальше по тексту. И это основная задача, то, что я называю это, философией. Тогда, действительно, человек пойдет в армию, тогда человек не будет прятаться, и это будет... Конечно, когда вот такая ситуация была, как в 2014 году, когда добровольцы пошли защищать страну, это... неминуемо в таких ситуациях, такое всегда будет происходить. Но должна быть какая-то плановая понимаемая ситуация для военного, что с ним происходит до армии, во время того, когда он служит, и после того, когда он демобилизуется. Вот это и есть философия. Его и его семьи, естественно, конечно.

Спасибо.

Слово надається Шамрай Віктору Івановичу, першому заступнику председателя Всеукраїнського союзу ветеранів війни.

ШАМРАЙ В.І. Дякую, Олександр Юрійович.

Я від своєї організації... президії вдячний комітету за запрошення і за можливість висловити нашу позицію. І хотів би два питання підняти у своєму короткому виступі стосовно міністерства або іншого центрального органу виконавчої влади, що опікується ветеранами.

Я хотів би додати по нашому законодавству ветеранів війни. Тому що ми плутаємо, плутаємо американське міністерство ветеранів з нашими ветеранами. У нас є ветерани праці по законодавству, у нас є просто пенсіонери – ветерани праці, у нас є ветерани служби в різних органах і силових структурах, і є ветерани війни.

Тому, якщо казати, то казати про створення центрального органу виконавчої влади або міністерства у справах ветеранів війни.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так, дійсно.

с Як окремої категорії відповідно нашому законодавству.

Які загрози? Ну, по-перше, наша організація, яка об'єднує ветеранів трьох поколінь і 25 років представляє Україну у Всесвітній федерації ветеранів війни, розуміє, що таке війна. Ми, комбатанти, підтримаємо створення міністерства.

Загрози. У нас питання по американському досвіду, про що казав Сергій Володимирович Куніцин. Так, мабуть, пенсійне забезпечення в Україні нове міністерство у справах ветеранів війни не зможе зразу здійснювати, ветеранів війни. Тому що тільки-тільки передали в Пенсійний фонд всі справи, всі силові структури і всі міністерства, як тепер вичленяти з Єдиного реєстру пенсіонерів? Це треба вивчати це питання. Це одна загроза.

Медичне забезпечення. Хоч і критично, кажуть представники і комітету, і міністерства, але їх треба дослухатись. Теж є проблеми. Чи зможе нове міністерство зразу якісно надавати медичну допомогу і послуги? Мабуть, питання потребує вивчення.

А що стосується іншого, ну, давайте подивимось, видали нам таблички, тут по досвіду Австралії, Хорватії. Тут є питання, які, безумовно, і сьогодні треба передавати одному міністерству або єдиному органу, по-іншому як назвати? Не повинно над ним бути іншого міністерства, як сьогодні ми бачимо. Бо це відповідальність розпиляється і ніхто ні за що не відповідає. Це загрози.

Тому ми за міністерство, за ветеранів війни. Тому що "мухи – отдельно, котлети – отдельно". Війна – це війна, комбатант – це комбатант. А загрози по, які функції дати, треба вивчити. І ви знаєте, як в Україні, на жаль, у нас важко розлучаються зі штатною чисельністю міністерства, там, чи інших центральних органів, як борються за кожну цифру, за бюджетні якісь показники, за бюджетні програми, то тут треба підходити дуже уважно, вивірено. Але ми за міністерство окреме і за єдиного розпорядника бюджетних коштів, починаючи з наступного року.

Друга загроза, про яку не можу не сказати, бо це загроза не тільки нам як організаціям ветеранським, а загроза, мабуть, національній безпеці України.

Останнім часом група молодих людей, мабуть, вони на це мають право, я не хочу їх звинувачувати, вони мають право, значить, це робити. Вони критикують ветеранські громадські організації всеукраїнські, що вони розвели, значить, у себе корупцію і тільки роблять, що крадуть державні кошти.

Так, ми давно пишемо, наші організації, давайте державній службі пропозиції, подивіться кому треба, де питома вага більше ветеранів війни туди давати кошти, де їх немає зовсім, то навіщо ж давати по статті 20 закону, де написано: "Надається фінансова підтримка організаціям ветеранів війни". От це питання. Тому всіх звинувачувати не можна.

Я хочу тут сказати, може тут і деякі присутні теж не знають, що корупцію може... може бути там корупція, де є владні повноваження. У

Громадській організації ветеранів війни немає владних повноважень, там немає корупції, там може бути неправильне використання коштів.

Потім. По телебаченню, включилось телебачення, починає про загрозу, ICTV, "1+1", навіть "ZIK" поважний, значить, один, значить, журналіст включився в цю роботу і інші канали. Формується думка, що ветерани вели неправильні війни (Друга світова, локальні війни, інші неправильні), неправильно жили, не тій Батьківщині служили і тому чим це загрожує. Діти, онуки, правнуки починають думати, що дідусь, бабуся, значить, дядя, там, чи брат, він не так жив, в нього неправильне життя було. То, якщо б'ємо по минулому, то... із автомату, то із пушки нам вдарить майбутнє. Це саме страшне в Україні, що ми бачимо на телебаченні. Значить, що не можна протистояти різні покоління ветеранів війни і різні покоління громадян. Це саме страшне. Повага до старших в Україні завжди було пріоритетом. А що ми хочемо сказати, що... от і сьогодні ми чули, що крадуть, крадуть,...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Хорошо, спасибо.

ШАМРАЙ В.І. Я закінчую. Я останнє, просто приклад, ми звертаємося, писали Президенту, Прем'єр-міністру, писали лідерам, керівникам фракцій. Фракції, ми вдячні, ми от двох отримали фракцій лист-копія нам, а Прем'єр-міністру Гройсману, розберіться з цим питанням. Міністерство інформаційної політики є, а інформаційної політики в державі немає.

Так от ми сьогодні отримали сьогодні від них відповідь. Значить, за дорученням Прем'єр-міністра вони розглянули цю ситуацію з телебаченням і кажуть, що ми по закону не можемо втручатися в редакційну політику. Ви, якщо хочете, то пишіть в Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення. Спасибі, вони відкрили нам Америку. Але саме страшне, не можна... ми з молодими ветеранами АТО, вони вже входять до нас разом

проводимо заходи. Шановні, молоді товариші, колеги, не зіштовхуйте покоління, бо почнуть ламати пам'ятники дідам по всіх селах...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Віктор Іванович.

ШАМРАЙ В.І. ...кому б вони не стояли. Дякую за увагу, вибачаюсь. Але мене б не зрозуміли мої товариші, якби я все сьогодні не сказав. Дякую.

_____. Вибачте, про які пам'ятники ви зараз кажете?

ШАМРАЙ В.І. Всі. На сході – одні, за заході – інші, по всій Україні.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так, стоп.

ШАМРАЙ В.І. Якщо дід неправильно жив...

_____. ...НКВД, які вбивали наших дідів в Карпатах, розкажіть, будь ласка, мають бути так же прирівняні до них? Розкажіть?

ШАМРАЙ В.І. Ні, ні, я вибачаюсь.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Стоп. Можна тишина.

_____. *(Не чути)*

ШАМРАЙ В.І. Я вам відповідаю. Ми були...

_____. Давайте Ватутіна розберемо, тут стоїть. Це падло, запишіть, будь ласка, загнало 700 тисяч киян в холодне Дніпро і знищило фактично, а тепер стоїть перед Верховною Радою? Ви знаєте, ви розберіться з

Другою світовою, за кого ви воювали. Тому що мій дід був в кавалерії і у нього ногу відняли, його на танки послали ваше комуністичне керівництво... І я мушу їм завдячувати? *(Оплески)*

ШАМРАЙ В.І. Ви знаєте, ми були...

_____. Звертайтеся, знаєте до кого, не до Президента, а там, на Червоній площі в Москві Ленін лежить, от до нього звертайтеся.

ШАМРАЙ В.І. Ні, ну при чому тут... Давайте не будемо... Я вибачаюсь, можна я хвилинку у вас у Верховній Раді...

_____. Я, думаю, що закінчувати з цим питанням треба.
(Шум у залі)

ШАМРАЙ В.І. Я розумію. Разве ми проти, ми ж вас обирали, ми ж на вас надіємось, сподіваємось.

Так от скажіть, будь ласка, от ми приїхали з військовим аташе...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Стоп!

ШАМРАЙ В.І. Дайте я хвилинку скажу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Смотрите, я очень прошу, пожалуйста...

ШАМРАЙ В.І. Приклад скажу, які пам'ятники, я відповім, які пам'ятники. От приїхали в село, де загиблі чеські і словацькі воїни разом з аташе Чехії і Словенії... *(Шум у залі)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Все, тише. Хватит уже, а.

Давайте, говорите. Представтесь только.

КУЦЬ Є.А. Куць Евгений Анатольевич, 28-я ОМБр, майор. ветеран АТО. Значит, есть по поводу вышесказанного два конкретных предложения, то есть это именно то, что касается министерства, а не вот этих вот соплей, которые там сзади развозят.

Значит, первое. Очень бы хотелось, чтобы ветеранские организации активно поучаствовали в создании этого министерства. То есть всенепременно чтобы было их участие, чтобы это были их взгляды, чтобы прислушались к их мнению и вплоть до того, что вы там разрабатываете у себя, допустим, как скелет какой-то, ну то есть как идею общую, потом спускаете... Каким это образом? Сейчас средства коммуникации это позволит сделать, значит, разойдутся, все, люди обсудят, соберутся, так будет интересно. Поверьте, примут... Это делается в первую очередь для них. Поколение старых ветеранов Второй мировой войны Великой Отечественной уже практически ушло, значит остались афганцы и мы. И обе организации как бы, ну наша еще пока еще плюсуется, афганцы уже в минус идут, ну, в силу обстоятельств. Значит, пожалуйста... Это первый вопрос. То есть вы слышали.

Второй вопрос.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я не услышал. Не услышал! Сколько организаций атошных в Украине?

КУЦЬ Є.А. Это не имеет значения, сколько организаций. Вы, пожалуйста, создайте такую инициативу, а мы сами разберемся, поверьте.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Не разберетесь.

КУЦЬ Є.А. Разберемся.

Вы понимаете, вы вот сейчас, сидя там в президиуме руководителем, вы же не Богом туда поставлены, так или нет? И мы ничуть не глупее вас, поверьте, и нас таких очень много. Вы нам дайте тоже приложить сюда руку, а не ставьте нас перед фактом: "Вот возьмите, типа мы за вас придумали". Давайте мы по-другому поступим. Это первый вопрос.

И второй. Значит, озадачьтесь, пока будет создаваться это министерство, пусть это будет министерство, там неважно, что это будет, так, озадачьтесь вопросом и проблемой контроля за исполнением. В этом случае, допустим, смотрите, у вас не хватает системы контроля или чего у вас не хватает на всех уровнях? Так, Кабмин, Верховна Рада. Смотрите, выделили деньги конкретно, вот там вспоминалась Одесса там, не важно, что это есть, выделили деньги. Пусть вам оттуда каждую неделю чиновники, ну, то есть, тому, кому положено, – чиновники докладывают там в электронном виде, там письма шлют по почте, докладывают. Что, это сложно создать, систему контроля или что?

Вся армия, допустим, да, то есть мы как бы говорим на фоне армии, построена на контроле. Чего тут не понятного? Перенесите этот опыт туда, и все будет хорошо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. ...какое у вас образование?

КУЦЬ Є.А. Все, спасибо за внимание.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Первое, что скажу, пожалуйста, у вас есть предложения, пишите.

800 организаций атошных сейчас в Украине. Их собрать в зале невозможно. Если вы офицер и командир, вы знаете, что такое командир ведет бойцов, не спрашивая бойцов, как нужно поступать. И берет... Давайте, я вас...

_____ . (Не чути)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Знаю. Я 8 лет в свое время был в военном училище, служил. Я заканчивал военное училище, я служил в армии, я много чего знаю.

Так вот, следующее, 800 организаций собрать невозможно, просто физически. Еще раз, давайте я закончу. Физически невозможно посадить за стол, это первое. Второе, для того, чтобы атошная организация давала совет, как создавать министерство, она должна быть в этом профессиональна. Я не считаю, что она более профессиональна, чем люди, которые создавали министерство в Америке или в Канаде. До 79 года это была служба в Америке. С 79 года сделали министерство после войны в Персидском заливе, потому что поняли, что нужно повышать статус.

Я не считаю нужным, что мы должны изобретать украинский велосипед. Это не касаето министерства ветеранов, это касаето всей работы власти в Украине. Мы должны взять просто лучшее и внедрить его в Украину, и все. Все уже сделано до нас тысячу лет. Точно также как, извините, когда там была философия по выборах, когда говорили там жить по-новому дальше и говорил одну фразу: "Скажите, а что в Библии ненаписано все, как надо жить". Что мы можем нового изобрести?

Так вот еще раз я вам говорю. Мы возьмем лучших специалистов, которых мы найдем, фонды, которые оплатят и которые могут создать прозрачную, нормальную, систему. По-другому, эта ситуация никогда не взлетит. Мы проведем слушания в Верховной Раде, где презентуем, как мы видим эту ситуацию, и дальше будем проговаривать. И задача высшего образования, заканчивая, не выучить все формулы, а уметь пользоваться справочниками и підручниками. И это основное. Так нас учили, во всяком случае, в военном училище.

Пожалуйста.

_____ . *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сейчас.

Давайте вы. Уступим девушке, хорошо.

КАСЬЯН О.О. Доброго дня, шановні присутні. Ольга Касьян, помічник народного депутата Олега Петренка, представник полку "Азов".

Я, власне, була в цій групі робочій, яка займалася експрес аудитом вищезгаданих ветеранських організацій. І я хочу сказати, що ми тут два тижні знаходилися в такому шоці, тому що, дійсно, на те куди витрачаються кошти, це навіть не смішно, це аморально і це цинічно. Коли проводиться КВН в пам'ять загиблих, то вибачте. *(Оплески)*

Коли на канцелярку потребують там більше 50 тисяч гривень і 45 тисяч гривень це лише папір, 276 пачок паперу на рік для громадської організації, вибачте, це півтори пачки в день. Ну, майте ви ж совість, скільки ж можна красти. Крали 26 років і дальше хочуть красти. І ці пани, що сидять напроти, ми їм не дамо разом з нашими хлопцями, які захищають нас зараз на сході, ми не дамо і тут розкрадати Україну. Це, по-перше.

По-друге. Що стосується самого міністерства. Тут всі оперують, до що в Штатах є таке міністерство, та будьте ж ви кваліфікованими, немає в Штатах міністерства, бо в Штатах взагалі немає Кабінету Міністрів, там є Державний департамент.

Тому перед створенням...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Смотрите, теперь вы будьте квалифицированными, вы очень не правы...

КАСЬЯН О.О. Зайдіть в Інтернет і подивіться ...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Вы неграмотны, извините.

КАСЬЯН О.О. Я хочу попросити, щоб під час створення міністерства було створено також базу саме термінологічно, і щоб поняття "ветеран" у нас мало чітке визначення. А не так як зараз, у нас ветерани і ті, хто воювали, і ветерани труда, і навіть ветерани спорту є там.

Тому, наступне, що я хочу сказати, що, мабуть, ще пропозиція наступна, що громадськість у нас не звикла слухати, це нормально. То саме конкурс має бути до цього міністерства, окей можете не запрошувати всі громадські організації, але ми маємо змогу комунікувати і між собою і з владою також. Тому я не думаю, що ми такі неспроможні, і не можемо бути причетними до створення даного міністерства.

І ще, я хочу сказати, і попросити, Міністерство соціальної політики тут є представники, Державну службу з питань ветеранів війни, провести ще аудит не той, який ми проводили, щодо заходів та розтрата коштів, а ще щодо взагалі членів цих організацій. Я не вірю, що у нас така кількість організацій і там така шалена кількість членів, на які потрібно витратити такі шалені кошти. Дякую за увагу.

_____. Я вам дуже дякую за виступ, але от, дійсно, ви не праві, що міністерство є. Просто там справжня республіка і там воно підпорядкується ні президентам, ні кабмінам, слухайте уважно, а комісіям Конгресу. У нас же називається парламентсько-президентська, а по факту це президентсько-прем'єрська республіка. Там все правильно.

І те, що.. що ви кажете...

_____. *(Не чути)*

_____ . Ні, ні, ви не праві, в Штатах міністерство інвалідів і ветеранів. І тут ситуація така, що я дуже добре знаю тему, я з ними спілкуюсь і Олександр Юрійович також, там міністерство, там не департамент.

ГОЛОВУЮЧИЙ. И министерство обороны и министерство юстиции...

_____ . Так само. Вони підпорядковуються просто не ... там не існує гройсманів, там зовсім інша ситуація.

Тепер скажу дуже важливу річ і вам стане зрозуміло. Дивіться, 22 числа, це позавчора, в Конгресі США почалося слухання по корупції найвищих чиновників України, почули мене, да? По розкраданню мільярдних бюджетів на війні, на пенсійних фондах і такому іншому. Вони порахували це сьогодні інсайдерська, а завтра вже буде інформація, яку ви будете знати, вони нарахували 9,5 мільйонів пенсіонерів, натомість, 12, яким платяться. 2,5 мільйони зайвих мертвих душ сьогодні є в Україні, по мінімальці це, ви знаєте, 1312 гривень у нас мінімалка. Це, знаєте скільки? Це 126 мільйонів доларів на місяць, півтора мільярда виводиться тільки через це. Ви хочете, щоб і ваші гроші хтось з можновладців вклав через це Міністерство соціальної політики? Ви так хочете? А я хочу, щоб ви їх отримали. Так для того, щоб ви їх отримали, ви маєте мати раду при такому міністерстві. Але має бути міністерство, інакше вас заплутають в трьох соснах. Оце важливо. Я думаю, що ви це сприйняли. Дякую. Вибачте, якщо я, там, натомість, вам щось сказав.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Чесно? Хочеться сказати: "Создавайте". Сами сможете... создайте, создайте. Критиковать проще всего.

_____ . Я вас не критиковал!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я не вам, я к девушке обращаюсь. Просто это самое. Смотрите, не надо... Смотрите, вот, вы ж не были комсомольцем, а некоторых выступления молодых людей мне очень напоминают пламенные комсомольские выступления. Если есть факты, что кто-то занимается коррупцией, ну, есть ГПУ, есть НАБУ, напишите туда.

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Еще раз... Еще... Дайте договору. Дайте договору. Дайте я договору.

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Девушка, дайте я договору, а.

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дайте я договору. Это первое.

Второе. Мы сегодня обсуждали... собрались обсуждать нужные министерства или нет, а не рассказывать про толщину бумаги, кто сколько украл и все пропало.

_____. *(Не чути)* ...для тех, кто воровал 26 лет?

_____. Я извиняюсь за то, что перебыю вас. Вы просто не находились в течении двух недель в этой рабочей комиссии и не видели какой там происходит про ад. Меня зовут...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Смотрите, у нас вопрос конкретный нужно министерство или нет? Если вы считаете...

_____. *(Не чути)*

_____. Мы не против министерства, мы за то, чтобы тут работа нормально шла, а не сразу придумывали каких-то специалистов, которые будут досвідчені, а атошников мы не можем собрать. Все возможно, уважаемые...

КАСЬЯН О.О. *(Не чути)*

_____. Уважаемые, все возможно, решение это возможно...

КОРЧИНСЬКА О.А. *(Не чути)*

_____. Подождите...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Закончили? Собрание закончилось комсомольское?
Слава Украине!

_____. По поводу комсомольского собрания. Попрошу не оскорблять. Это раз.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я не давал вам слово, будем по очереди.

_____. А во-вторых, быть квалифицированным и обращать нормально.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Это смотрите, закончили эту дискуссию, успокоились.

Еще раз говорю, мы, я просил изначально говорить по сути. Гипотетически кого-то называть, гипотетически, что кто-то станет министром, гипотетически он тоже будет что-то там воровать, поэтому гипотетически мы этого делать не будем, и гипотетически это все уже плохо.

КОРЧИНСЬКА О.А. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ Не дам, я сейчас дам замминистра социальной политики высловится, она попросила, потому что у нее был комитет и нужно было провести закон на комитете, потому что депутаты бес присутствия замминистра не хотят рассматривать законопроекты, также как и на вашем комитете. Поэтому я надаю слово замминистра социальной...

ФЕДОРОВИЧ Н.В. Дякую сердечно.

Я хочу пояснити, що я на цей комітет сюди прийшла о 14.30, за півгодини до початку засідання комітету, а далі змушена була прийти до комітету, який очолює пані Гопко, тому що там обговорювалась ратифікація Стамбульської конвенції і питання, пов'язані з прийняттям двох законопроектів, які проголосовані у Верховній Раді у першому читанні. Це законопроект про запобігання і протидію домашньому насильству і про зміну до Кримінального і Кримінально-процесуального кодексів.

Я абсолютно переконана, що абсолютна більшість тут присутніх представників громадських організацій, зокрема тих, які сидять напроти мене, які знають, що ми разом обговорювали питання протидію насильства, яке дуже важливим є зараз. І, зокрема, в контексті роботи з атошниками через те, що ці учасники бойових дій, які повертаються з поля бою, ситуація в сім'ях є достатньо складна. І одне... і один з тих дуже важливих напрямків, про які нам треба просто найближчим часом не просто говорити, а приймати відповідні рішення, і вони вже й напрацьовані, це питання, пов'язані із запобіганням насильства. Тому я нікого не ігнорувала, тим

більше, що таку поважну... таке поважне засідання і людей, яких страшенно люблю, поважаю. Так що це перше.

З приводу створення міністерства. Міністерство соціальної політики підтримує створення окремого Міністерства у справах ветеранів. І я не знаю, чи мені коментувати ваші коментарі, чи реагувати на них. Позиція Міністерства соціальної політики була спочатку іншою, вона, справді, змінилась. Може, у когось якісь підозри, не знаю. Але станом на сьогодні позиція міністерства, її міністр сьогодні озвучив. Ми підтримуємо створення міністерства.

Але ми вважаємо, що це питання треба детально обговорити зокрема в частині тих компетенцій, які мають бути віднесені до відання цього міністерства. І серед іншого, в силу того, що станом на сьогодні саме до відання Міністерства соціальної політики належить абсолютна більшість питань, про які ми сьогодні говоримо чи будемо говорити.

Зокрема формування і реалізація державної політики в сфері соціального захисту ветеранів війни і учасників АТО, забезпечення реабілітації їх психологічної, санаторно-курортного лікування, забезпечення тезеерами, надання освітніх послуг, іншого блоку питань.

Тому тут насправді треба дуже детально проговорити. Щоб, якщо є загальне бачення і консенсус з приводу створення нового міністерства, щоб зрозуміти, як перелік тих питань, які сьогодні виконуються тими чи іншими відомствами, розділити з тим, щоб ця робота насправді мала лише плюс, це рішення, і спрацювала на позитив для тих, заради кого це міністерство буде створюватись.

А з приводу напрацювань в робочій групі, я думаю, що ми продовжимо наші зустрічі. І переконана, що також спільне рішення ми знайдемо. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спасибо. Я рад, что позиция министерства на самом деле изменилась. Потому что до этого позиция министерства была не совсем,

мне кажется, аргументированной, по принципу "мы не хотим, потому что мы не хотим". Без аргументов.

На самом деле, единственный аргумент, который я сегодня услышал, ну, мне показалось, что Ульяна Супрун по поводу лечебных заведений, ведомств. И тот проект законов, который они готовят, что деньги должны идти за пациентом, на самом деле это действительно прорыв в сегодняшней медицине, не сделав ее страховой пока, не сделав ее страховой.

Но мы понимаем, что без страховой медицины ничего не будет. И на самом деле, когда будет страховая медицина, тогда будет гораздо проще и лечить и ветеранов. Потому что все они будут застрахованы, когда идут в армию, и по этой страховке уже будут соответственно лечиться. Поэтому то, что в нашей Конституции записано, что бесплатная медицина, но бесплатный сыр только в мышеловке. Не работает так система.

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте я буду вести, хорошо. Я могу уступить вам, вы будете вести. Я дал вне очереди двум людям, есть люди, которые тоже хотят выступить. Можно хотя бы через раз, ну раз так, раз так. Я понимаю, ну смотрите, то есть... Ну, так некорректно немножко, ну объективно так просто некорректно.

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Слово надается Липириде Александру Дмитриевичу, координатору центрів допомоги учасників АТО.

ЛІПІРІДІ О.Д. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Алексею Дмитриевичу.

ЛПІРІДІ О.Д. Так, я тут, я тут позаду.

Сьогодні складається ситуація, коли різні органи державної влади перекладають відповідальність за виконання або прийняття рішень один на одного. І саме це ускладнює отримання послуги ветераном. Така незгодженість в діях органів влади порушує безліч проблем, які можна було б обійти, якщо була б створена єдина система прийняття рішень і виконання таких рішень.

Міжнародний досвід, який ми почули, який ми знаємо про Міністерство ветеранів і Америки, і Хорватії, і інших країн, каже, що така структура, в якій існує єдина система і виконання рішень, і прийняття рішень, що саме така структура є ефективною. Півтора роки тому ми створили, побудували платформу разом з органами державної влади. з обласними державними адміністраціями, з якою працюємо зараз, це центр допомоги учасникам АТО. Це такий прототип того, як могла би працювати майбутня або новостворена структура. Це платформа, яка акумулює різні програми як державні, так і регіональні, і видає безпосередньо ветерану або родині вже готове рішення, узгоджене для того, щоб виконати, вирішити проблему.

Я вважаю, що створення такої платформи в рамках держави, як державна структура, єдина структура, це було б достатньо ефективно і в нашій країні, і при умові, якщо система працює автономно, незалежно від керівника, від особистості, незалежно від політичних течій і разом з громадськими об'єднаннями, разом з громадськістю, то така взаємодія єдиної платформи і громадськості, це саме дасть той ефект, який ми чекаємо. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спасибо. Ну, говорите, пожалуйста, вне очереди.

БОНДАР С. Сергій Бондар, координатор Спільки ветеранів війни з Росією добровольчого батальйону "Гарпун", організація С 14.

Власне, друзі і недруги, ветерани і бюрократи. Закликаю всіх до здорового глузду, і перш за все причиною нашої зустрічі тут, мало би бути припрацювання, проведення до відповідності Закону про статус ветеранів війни. Бо що на даний момент ми маємо, і для кого ми збираємось створювати це міністерство, якщо закон на даний момент про статус ветеранів війни, та, власне, соціальних гарантій, згідно якого мало би працювати, в тому числі і це міністерство, містить відверто "совєтські" пропагандивні формулювання як то "фашистська Германія", "истребительные батальоны", "Великая Отечественная" і так далі. Хто такі, власне, ветерани, хто такі інваліди війни? Це люди, котрі, в тому числі за цим законом, брали участь у формуваннях так званих "истребительных батальонов", це люди, котрі послідовно боролися проти всього українського "за власть советов". І зараз, на даний момент, не привівши у відповідність даний закон і решту законодавства, створюється величезна загроза того, що ми створимо міністерство, в котрому буде дуже потужне лобі послідовних борців проти всього українського, "за власть советов", за комуністичну владу, за комуністичні ідеали, власне, за ті ідеали, котрі і принесли війну на нашу святу змелю. Слава Україні!

І, друзі, ще момент, хочу передати слово другу "Вогню", заступнику командира батальйону добровольців...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дивіться, слово буду передавати я.

_____. Давайте всем добровольцам дадим слово.

_____. Мы возьмем.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сейчас я дам слово пану Юрию Шухевичу. Хорошо?

ШУХЕВИЧ Ю.Р. Знаєте, що? Давайте от так, не для того ми приймали закони про декомунізацію, не для того між іншим ми в комітеті робити все, що в цій ситуації, а не так багато думати можна, робили все, щоб легалізувати, легалізувати я кажу, і добровольців, і волонтерів, і тих, які сьогодні, бо я знаю, що вони такі самі упосліджені як ті, які воювали в Українській повстанській армії, я то знаю. І тому не думайте, що ми хочемо створити міністерство, яке буде спадкоємцем там якоїсь радянської установи.

Я, тут пан Дерев'янка обурювався, але йому скажу то не в докір, але у нас в багатьох в Україні є "каша в голові". Ту війну, яка назвала "Великой Отечественной", вона далеко не "отечественная", бо що народ дістав? Соціальне якість, соціально-економічне якість визволення? Та ні, на навіть паспорти в селах не мали. Були приписані гірше чим кріпаки, кріпак два дні на свого пана працював, а в колгоспі навіть вихідних не мали. А хіба робітників тільки, Хрущов дав паспорти селянам і робітникам дозволив звільнитися, бо були прописані до заводів, не міг відкріпитися так, як колись були приписні кріпаки до заводів на Уралі. Хіба не так? І то вони завоювали в результаті Великої вітчизняної також, а мільйон, які голодом померли, тут в 1946-1947 роках в Україні. Хіба то не результат тієї Великої вітчизняної, Великої визвольної і ще багато-багато дечого іншого? Вермахт, йдучи на схід і вертаючись назад, втратив тут, на території, група армії Південь втратила 400 тисяч. А під Києвом скільки Ватутін втопив, тут, на ічнянському плацдармі, скільки? Найлютіший ічнянський, скільки? Більше, розумієте, не більше 400, але, розумієте, половина десь тієї кількості, що Вермахт втратив тут. То також Велика визвольна, визвольна війна.

І я вам скажу, але ту війну розв'язав Сталін і Гітлер, вони разом домовилися, разом ділилися, той хапнув Прибалтику, західну Україну і Білорусь, а той захопив Польщу і так далі, вони поділили і розв'язали ту війну разом. Я не хочу ні Сталіна і тих ветеранів, які пройшли туди від Сану і до Волги, а потім назад до Берліну, я їх не звинувачую у тому всьому, їх,

знаєте, нещастя в тому, що завдяки той перемозі і Голодомор, і той голодомор 1946-1947 років, були не покарані, були не покарані ті, які Бикивню влаштували, розстрілювали кращих представників українського народу. І не тільки українського, казахів 40 процентів етнічного населення, казахів, в тому ж 1933-му вимерло.

І тому я скажу, що вони не винні, бо їх гнали на ту війну, і я їх шаную як тих, бо вони служили в армії і як вояки вони виконували свій обов'язок. Що їх не шанували, їх не берегли, то їх біде, а не вина. І тому я схилию голову перед тими всіма, що загинули у Другій світовій війні, бо то світова трагедія, 65 мільйонів, і з цього, і з цього боку.

Бо не думайте, що німці зруйнували місто, але союзники дак само Дрезден в лютому 1945, 120 тисяч мирних мешканців. І не геройство, що Херосима і Нагасакі, так також люди невинні, цивільні. І то також збоку американців це злочин, взагалі-то. Але таких 65 мільйонів і треба перед ними голову схилити і вшанувати ті, які воювали, які чесно воювали як той вояк, який йшов, йшов і виконував. І так само тих хлопців, що в Афганістан погналі, я не можу їх винити, вони були громадянами цієї держави, їх мобілізували, і їх послали. І вони також складали присягу і мусили воювати.

(Оплески)

Хоч в Казахстані... в тому, Афганістані заварили, пробачте таку кашу, що ще до сьогодні там не можуть вже самі афганці між собою. Але ви знаєте, заварив хто? Через що там все заварилось.

Я не виню їх, вони також жертви тої війни, Афганістану. Але слухайте, але правильно було сказано, так, в Законі про ветеранів, про пільги, є там перераховані всі ті, які прирівнюються до Великої... до тих... Великої Отчественной сказано, що їх прирівнюють, той закон радянський прирівнюють. Ну, там візьмемо ті, що в Кореї були, і ті, що у В'єтнамі, і не говорім, що їм не було... Ну и прочие, и Ангола, і Мозамбік і Куба, там перераховано від і до, я читав уважно той закон. Але там є таке: Україна, Білорусія, Литва, Латвія, Естонія 1944-1952 роки вони прирівняні до тих, які

відійшли туди і назад, до Волги і назад. От тих, яких ми гнали, то ті... Я не кажу, що воювали, але знаєте, що вони виробляли в Західній Україні?

Отже ж, дайте їх не будемо плутати. А перед тими я, знаєте, голову не схиляю. І не схиляю перед тими пам'ятниками, пане Артуре, от тут стоїть, дійсно, от той, який витопив наших хлопців з Полтавщини, з Чернігівщини, от тут у Дніпрі, от чого я маю перед ним схиляти голову?

Але я знову-таки, шаную тих, які воювали і в Афганістані, і в Другу Світову війні, тому що я знаю, як ми не пошануємо їх, ми не пошануємо тих, яких сьогодні взяли зброю в руки і навіть дуже часто всупереч волі уряду пішли і відстояли. І тому ми мусимо от про це думати. І коли робиться це міністерство, то для того, щоб не те, щоб відкидати афганців, про вояків Другої світової, погодіться, не будемо, бо їх як на пальцях однієї руки можна... ну, не одної, але можна перерахувати. Слухайте, скільки вже осталося справжніх, не липових. Тому я вам скажу, то ті... це міністерство мало би і опікуватися так само і тими, що воювали в Афганістані. Вони виконували свій військовий обов'язок, і тому їм належить від тієї держави, хоч яка і не існує, але ж ми назвали себе спадкоємцями тієї держави, належить відповідний... знаєте що... відповідна і пошана, і відповідна допомога, бо з роками вони не молодші і не сильніші, і не міцніші, і старі рани дають себе знати.

Але так само ми повинні подбати про тих, які сьогодні там воюють, які ще воюють і ті, які вже вернулися. І далеко не в такому стані, щоб навіть самим собі зарадити і життя. От для чого треба створити те Міністерство і не як бюрократично чисто установу, а для того, щоб справді хтось в одних руках, не в різних міністерствах, різних відомствах, ото все було розсосереджено, розсіяно, а щоби в одних руках щоби вся допомога тим всім йшла... ну, знаєте, так... ну, доходила до всіх і щоб то було скоординовано.

І, безумовно, тут хтось сказав про ветеранів праці. Ну, знаєте, то оставимо збоку, про це має Пенсійний фонд думати, а не Міністерство ветеранів. Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спасибо, пан Юрий. Вы, как всегда, очень правы и конструктивны.

Теперь касаемо того, что вы говорили о терминологии в законах. Наша тема сегодняшней встречи... Во-первых, это не заседание комитета, а это – круглый стол. И прошу быть точным. Тема...

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. На базе комитета. Вторая... это самое, мы говорим о том, нужно ли министерство или нет. Третье, если есть предложения по законам – приходите в комитет и говорите. Для этого совершенно не сложно понять, когда он работает, просто зайти на сайт.

Теперь, заканчивая про терминологию, для вашего сведения, для вашего сведения законопроект 5697 принятый в первом чтении, где вся та терминология, которую вы называли, убрана.

_____. А чого ви говорите

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так мне удобнее. Я плохо... у меня плохо с языками.

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. У меня плохо с языками.

_____. Держслужбовець...

ГОЛОВУЮЧИЙ Да.

Теперь заканчивая... Теперь... Давайте судить людей не по тому, як вони розмовляють, якою мовою, а що вони роблять і це основне.

І дай Боже, чтобы так працювали, как наш комитет працює і ми не кажемо, на якій мові ми розмовляємо.

Так вот и дальше говорю, из 8 законов, принятый по Небесной Сотне в Верховной Раде, 8 комитетских. И все громко об этом кричат... *(Оплески)* ...что они помогают. В комитете работает 5 человек, в Верховной Раде 450 депутатов, в бюджетном комитете – 40.

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. В бюджетном комитете – 40.

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. В бюджетном комитете – 40. И желающих идти в комитет особых не было.

ШУХЕВИЧ Ю.Р. Один записався і не ходить.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Один записался и не ходит – Юрий Бойко. *(Смех)*

Из 34 законов, принятый по АТО, 28 – комитетских. Министерство нужно для того, чтобы разработать то, что пан Юрий говорил, философию: что мы делаем, как мы поступаем, опять-таки, с воинами-интернационалистами, философию государства и ревизию всех законов, которые есть. Во всех государствах это делают исполнительные органы власти, исполнительные, они предлагают философию. Верховная Рада назначает Кабинет Министров, а кабинет Министров со своей программой исполняет то, что он должен сделать.

Но это... два плюс два – четыре. Мы можем пройти круг обсуждений и вернемся опять в исходную точку, потому что все придумано до нас. И когда мы говорим, кто на каком языке говорит, на самом деле батальон, например,

"Азов" формировався в 2014 году... И Андрей Билецкий, по-моему, выиграл на выборах при моей большой помощи.

Юноша, смотрите, у вас саркастическое настроение. Давайте сейчас выйдем, Андрюшу наберем и поговорим. *(Шум у залі)* Смотрите, я не собираюсь с вами пререкаться. *(Шум у залі)* Сгоден!

Далі надається слово Тріскачу Сергію Миколайовичу, голові Асоціації інвалідів АТО.

ТРИСКАЧ С.М. Добрий день! Я всіх вітаю. Олександр Юрійович, дякуєм вам за... і всім членам комітету за сьогоднішнє зібрання, за ту роботу, яку ви робите для ветеранського руху України. Ну тут багато-багато цікавих питань і важливо зараз знайти нам якийсь консенсус в цьому створенні цього міністерства.

1991 року Україна отримала свою незалежність і в спадок від Радянського Союзу Україна отримала велику кількість ветеранів: ветеранів, які воювали в різних країнах світу, які воювали не по своїй волі, які воювали в Другу світову війну, які воювали в УПА, які воювали в Афганістані, Анголі і всіх інших країнах. Єдине, що цих людей об'єднує, – що вони українці, і про це ми маємо знати, і розуміти для чого створюється це міністерство. *(Шум у залі)*

Ну буде створюватися, якщо ви хочете так.

Єдине, що ми маємо історію України – історію України, де завжди, коли чубляться українці між собою, від цього буде гірше тільки Україні, тільки нації самій і Україні. Тому важливо сьогодні об'єднати. Як в свій час сіли за один стіл герої УПА і герої Другої світової війни. Вони знайшли порозуміння між собою. Сьогодні теж важливо знайти порозуміння і об'єднати ветеранів АТО, ветеранів інших локальних воєн. На жаль, дійсно ветерани АТО сьогодні попали у важку ситуацію в Україні, тому що вони стали захисниками Батьківщини, і вони стали сьогодні людьми, на яких є попит в державі. Це і політичних сил, і комерційних структур, і все інше.

Сьогодні міністерство, ми працюємо з людьми, ми конкретно працюємо з людьми і знаємо, розуміємо проблеми. Наприклад, в минулому році ми відстоювали ветерана АТО, інваліда І групи, тому що він не мав інвалідний візок. Ми виходили під Кабінет Міністрів, вимагали, щоби Мінсоцполітики забезпечив його візком. Його забезпечили через півроку. Сьогодні другий його товариш теж не має, на четвертому році війни не має візка, який би відповідав європейським стандартам. Тому ми теж піднімаємо це питання.

Сьогодні до мене телефонували з протезної майстерні, що сьогодні є новітні технології, яких в Україні немає. І бажано, щоби держава сприяла цьому, щоби ці технології впроваджувалися в Україні, щоби ми кошти не тратили за кордон, а давали можливість, щоби вони працювали на українську економіку.

От сидять люди, вони сміються, молоді люди. Я не розумію ваших похмилок, я не розумію. Кричати "ура" і рвати на собі рубашку, це легше всього, а проблеми вирішувати з конкретно...

_____. *(Не чути)*

ТРИСКАЧ С.М. Ні-ні, я хочу, щоби якось послухали мене.

Тому от я сьогодні... Ми в минулому році, в минулому році відправляли людей. Тут є люди, які теж приймали участь у цьому на 42 марафон Сполучених Штатів Америки, де біг Вадим Середенко. Ні одне міністерство не приймало участь в цьому марафоні. Тільки завдячуючи волонтерам: от Олена Очеретян сидить, яка допомагала, Шевченко Василь Васильович, Катерина Машко – волонтери збиралися, допомагали. І люди поїхали в Сполучені Штати представляти державу Україну, в той час, коли в нас куча грошей тратиться невідомо куди. Но! Ми зверталися до Міністерства оборони, до Мінсоцполітики, на жаль, сказали: такої статті розходів у нас немає. Все! Тільки дякуючи трастовому фонду НАТО, який

оплатив дану поїздку, люди поїхали і представили Україну. Пробігли 10 кілометрів з прапором України. Вбачте мене, держава при цьому прийняла ноль в цьому заході.

Дальше. Ми сьогодні займаємося, опікуємося якоюсь реабілітацією. Як громадськість займаємося, створили баскетбольну команду, де приймають участь ветерани Афганістана, ветерани АТО, ветерани інші, люди з обмеженими можливостями. Візків сьогодні у нас немає. Спортивного протезування в нас в країні немає. Тому оце важливі проблеми, які потрібно, щоб цим займалося одне міністерство.

Буквально на вихідні я був у відряджені, на запрошення нашої спілки АТО, в Закарпатській області. Там зібралися ветерани крайової "Просвіти". Що таке "Просвіта", мабуть, знаєте. Хочу сказати, "Просвіта" це була створена в Україні в 1868 році у Львові, це суспільно, світове суспільно громадське об'єднання, яке об'єднує українців. В Закарпатті в Ужгороді святкували 97-му річницю утворення цього об'єднання. На ньому були присутні як ветерани АТО, ветерани афганці, ветерани дисиденти, які відсиділи в російських в'язницях, люди яким не байдужа Україна. І вони сьогодні об'єднуються, несуть українську мову, стараються так зробити, щоби мадяри, ну, не дати можливість взяти Закарпаття.

Нас політики ділили, ділили по мовах, ділили, от, на якій ти мові розмовляєш, ділили схід і захід, ділили Україну. В цьому міністерстві сьогодні треба об'єднати, ветеранський рух збільшується. Я бачу по цифрах тут до мільйона людей, які стають ветеранами. На жаль, війна ще не закінчилась. І ця кількість людей, ветеранів буде поповнюватися і їх буде все більше і більше ставати.

Тому, шановні, шановні патріоти, нам потрібно об'єднуватися і разом зберегти Україну, тому що, якщо ми не будемо разом, ми її втратимо. Дякую. Слава Україні!

_____ . Між іншим, я хотів би поздоровити Сергія, у Сергія сьогодні день народження. Я дуже дякую за доповідь. І до того, що сказав Сергія я би хотів сказати, що у нас до того як у нас вкрали Крим... Оксана, я ж тебе ніколи не перебиваю. Всіх же не переб'єш, правда? Ну, реально.

До того, як вкрали і зайшли на наш Донбас, у нас було 2 тисячі 200 кілометрів кордону з цією країною-агресором. Наразі трошки менше, але не існує тієї стіни, яка нас може уберегти. Ветеранів буде тільки більшати, тому що концепція розвитку України прямо протилежна концепції розвитку Росії. Чим ми будемо більшати, вони просто розпадуться зрештою. Це правильна концепція, яка зрештою дасть нам змогу об'єднати Україну до теренів року, пам'ятаєте, яка була у нас територія, вона була найбільша в Європі.

І я би дуже хотів, щоб це міністерство сталося. Ми над цим дуже довго працюємо. Бюрократія нереальна скрізь, це зрозуміло. Але, я думаю, що вже проконтролюєте. Я, от в цьому я абсолютно переконаний. Але дайте цьому статися, це найголовніше. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Традиційно критикують того, хто що-то робить. Кого нічого не робить, того і не критикують. Проще всего... *(Не чути)* Что ты так спешишь?

_____ . *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Серьезно.

_____ . Ну, дайте хлопцю слово. Хлопець дуже хоче, може...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олесь, ну, говори, будь ласка.

_____ . Представтеся, будь ласка. Говоріть. В мікрофон, якщо можна.

МАКСИМЕНКО Б. Я, Максименко Богдан, резервіст добровольчого українського корпусу, представник аналітичної групи "Левіафан", зараз тут.

По-перше, з приводу того, що я чув про ветеранів, вони такі, вони ще якісь, спеціальний підхід, спеціальна поліція. Я дуже коротко зараз це скажу, не ставте між нами ризику, я такий же як ви і ви це дуже класно до цього казали, а ви такий же як я і ми всі громадяни. Когось поторочило на війні, когось бюрократія, когось посадові можливості, всі ми громадяни, відноситися до всіх треба однаково і не треба нас ніяк виділяти, це перше. Друге. З приводу супер класних спеціалістів. Дякую, але нам вже МВС реформували, варяги, і це з приводу ваших класних спеціалістів. Можливо, вони для себе десь там, у себе, в своїх городах все класно поробили, але вони не є українцями, не мислять по-українськи і не думають за українців, а ще вони не мають того досвіду, котрий маємо ми, ветерани, а навіть не ветерани, бо ветерани з'являються, коли щось закінчується, а ми всі резервісти, всі чоловіки в залі, якщо гендер пройде, то і дівчата також, ми всі з вами тут резервісти, поки не закінчилася війна, все, оце треба було так сваритися.

_____ . Почекай, і все? А питання якесь?

МАКСИМЕНКО Б. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Можно попросить тогда, напишите. Можно вас попросить. Женя, а напишите свое виденье, как должно быть министерство, напишите. Договорились.

_____ . *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Как удобней. Да, напишите.

_____. Побажання, принаймні побажання.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Что?

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я ко всем обращаюсь, а к вам особо как к человеку, который понимает в этом, напишите.

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Подождите, напишите такую мне презентацию, с которой бы я пришел к Президенту и сказал, это сделал этот человек, он достоин того, чтобы дальше, напишите. Я не буду вам никого давать.

_____. От пані Оксана дуже добре сказала, що переможе не боець, а бюрократ, як зараз щойно відбулося.

КОРЧИНСЬКА О.А. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Что не допустит?

КОРЧИНСЬКА О.А. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Подождите, вы только что... Смотрите, во-первых, я не бюрократ.

КОРЧИНСЬКА О.А. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да ладно, биографию мою прочитайте хоть для интереса. Просто хамство, юноша, это пройдет с годами. Знаете, в Америке не назначают судью моложе 40 лет. Считают, что человек несовершеннолетний и не имеет право судить других. Сорок – такая сакральная цифра просто, она в теологии многих религиях есть. Прочитайте, это полезно.

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да.

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да. Это сакральная цифра, она еще...

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. А у нас могут все.

КОРЧИНСЬКА О.А. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Смотрите, поскольку уже пошел такой совершенный базар, естественно, когда есть Оксана, это всегда будет происходить. Это нормальная вещь.

_____. Олександр Юрійович, дайте слово юристам, будь ласка.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка. Давайте.

_____ . Я вибачаюсь, що я так втрутилася...

Добре. Тепер ще. Я – представник отієї самої Громадської ради при Міністерстві соціальної політики, новообрана, і Олексій Ліпиріді, мій колега, він голова цієї соціальної ради.

Ми, по-перше, юристи, і те, що сьогодні відбувається, ми собі якось по іншому бачили. Чому? Якщо є пропозиції, вони повинні бути якось висловлені, зафіксовані і оброблені.

Якщо, панове, наші колеги... До речі, ми займаємося справами саме інвалідів АТО і учасників АТО, це наш комітет. Якщо вони є, ми з радістю як представники Громадської ради при Мінсоціальної політики або як юристи, як благодійники, тому що у нас є ще благодійний фонд, ми з радістю їх візьмемо, опрацюємо, якщо комітет дозволить, допоможемо йому трішечки, передамо ці пропозиції. Це таке перше, як кажуть, пропозиція на пропозицію.

А по-друге, саме головне для будь-якої соціальної політики у державі, це зберігати її принципи, одні з яких, це соціальна справедливість і соціальне партнерство. А якщо ми всі пам'ятаємо, я нікого тут не захищаю, ну, а якщо ми всі пам'ятаємо, що таке справедливість – це по-перше, рівне право кожного среди рівних прав кожних і рівна відповідальність за використання цього права. Якщо ми зараз тут усі досягнемо цієї мети, то як буде це називатися – міністерство чи буде державна служба, чи ще щось. І ми будемо іти у тому напрямку в якому Україна сьогодні обрала, у напрямку справедливості. Це, мабуть, мені кажеється саме головне. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, это основная цель государства, оно создано для этого.

_____ . Ще раз повторюся. Якщо є пропозиції, ми готові їх об'єднати, ми готові їх обробити, ми готові надати якісь ресурсу саме юридичні. Якщо це потрібно громаді, ми зробимо це. Дякую ще раз.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спасибо. И, естественно, что в конце будет сказано, что все предложения, которые есть, напишите. К сожалению, по моему опыту, 90 процентов людей не могут написать бумагу, по моему опыту жизни. Потому что говорить всегда проще, чем делать.

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Конечно. Ну, если вы говорите в микрофон, то конечно, стенограмма есть. Почему просят представляться и говорить в микрофон. Да, мы живем в 21 веке, теперь это просто можно в микрофон, не писать от руки.

Давайте так. Как-то все-таки, что мы уже вышли далеко за регламент, давайте, сколько еще выступлений, и будем подводить черту, с вашего позволения. Три выступления нормально?

Давайте. Пожалуйста.

ЯКОВЛЄВ В. Доброго всім дня. Учасник бойових дій, батальйон "Донбас", потім батальйон "Донбас – Україна" Збройних Сил, Владислав Яковлєв.

В мене таке питання, стосовного того, що подавати пропозиції, писати. Значить, ще не пройшло і пів року після останніх парламентських слухань, що були на тему соціального захисту та гарантій учасників бойових дій. Ще тоді піднімалося особисто мною питання щодо створення окремої категорії учасників бойових дій, вона не така обширна, не така велика, це учасники бойових дій внутрішньо переміщені особи, це люди, які пішли добровольцями воювати в територіальних підрозділах таких як "Донбас", "Азов", "Айдар". І люди втратили своє житло через те, що територія на даний час не контролюється українською владою. Було прохання безпосередньо до вас, Олександрє Юрійовичу, на комітет теж уже приходили такі пропозиції і

прохання, безпосередньо організація, якщо я не помиляюся, "Солдатські комітети", щодо створення та внесення поправок до закону для створення такого... такої категорії осіб. Тому що це люди, які не мають житла, це люди, які живуть тут, не в змозі повернутись. Були вже випадки, коли люди у відчаї, учасники бойових дії, поверталися на окуповану територію додому, тому що тут їм не було навіть оселитися, і там потрапляли знову в полон і знову по другому кругу ада.

Тому дуже прошу і маю надію при створенні ...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сейчас ответ услышите. Прямо сейчас ответ, пожалуйста.

ФЕДОРОВИЧ Н.В. Ми готові з вами зустрітися хоча зараз, якщо є конкретні приклади того, що права учасників АТО ще Порушуються. Але чому я про це кажу, що для нас важливі конкретні ситуації, щоб їх пропрацювати. Через те, що минулого року ми внесли зміни у дві постанови Кабінету Міністрів і, зокрема, внесені зміни у 719 постанову, яка передбачає виділення коштів для вирішення житлових питань для певних категорій учасників, там є... учасників АТО. Там є кілька категорій. Перша, це сім'ї загиблих, атошники I і II групи інвалідності. Зараз ми розширили цього року ці категорії ще додали категорію ту, яка мала... виділялися кошти через програму, яка була в службі для учасників АТО, які втратили функціональні можливості нижніх кінцівок. Але ми це питання в цій постанові врегулювали. Тому, якщо щось не працює, будь ласка, підійдіть зараз, ми домовимося з вами і проговоримо конкретні ситуації.

Крім того, я хочу вам сказати, що при Мінсоцполітиці ми зустрічаємося періодично з ініціативною групою з числа атошників, з числа ВПО, де вже пропрацьовуємо навіть конкретні проекти по конкретних містах, населених пунктах співпраця з місцевою владою при залученні їхніх коштів для будівництва житла для таких атошників.

_____ . Але здається, потрібно це вивести на законодавчому рівні.

ФЕДОРОВИЧ Н.В. Якщо у вас є конкретні пропозиції і ви... тобто якщо щось не працює, давайте зустрічатися, ми готові...

_____ . Це добре, відповідь прийнято.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я вам скажу святе правило, як там говорили, чиновников, да, если можно сделать быстро, то лучше без закона, потому что закон – это минимум полгода, и это очень долго. Да минимум полгода.

Вот когда мы общались с афганцами, когда мы общались с афганцами, была такая же ситуация, что не надо делить семьи погибших. Мы закон подготовили буквально в течении недели, не дайте соврать. Приняли его, к сожалению, мы его точно приняли, к сожалению, мы его приняли только через пять месяцев. Но мы его приняли, все равно мы выполнили свое обещание, ну, выше крыши тоже не прыгнешь. Поэтому, если можно решить это на уровне министерства без закона, это гораздо проще, можно потом в вдогонку писать закон и это основное правило, хотите слышите, хотите не слышите.

Давайте, кто еще хотел выступить?

ВІННИЧЕНКО К. Костянтин Вінниченко, ветеран, учасник бойових дій першого добровольчого батальйону, зараз керівник організації учасників бойових дій "Єдність побратимів".

Я хочу сказати, що те, що сьогодні відбувалося тут на круглому столі, це відображення того, що у нашій державі відсутня системність стосовно правил, стосовно всіх соціального захисту учасників бойових дій і родин загиблих. Перше, я хочу сказати, ви праві, коли ви говорили, що десять

міністерств займаються справами соціального захисту учасників бойових дій і є досвід іноземний, але є ще досвід внутрішній. Тобто чомусь наша не державна організація створила власне ветеранський осередок центр реабілітації в Одеській області. Наш досвід дуже цікавий для ветеранів Канади, але для Міністерства соціальної політики він не цікавий. І на сьогоднішній день я маю велику кількість замовлень від учасників бойових дій з різних областей, коли говорять, що вони звертаються в обласні фонди соціального захисту і їм говорять, що немає коштів від держави на реабілітацію або лікування і їм надають наші координати, це перше. Я боюсь про те, що нове Міністерство у справах ветеранів не буде контрольоване. По-друге, я хочу сказати, що коли ми говоримо про міністерство ветеранів Сполучених Штатів Америки, воно правильно називається Міністерство у справах ветеранів Сполучених штатів та родин ветеранів. Тобто це компетенція не тільки самих ветеранів, а й компетенція дійсно родин. На сьогоднішній день не всі чомусь родини загиблих вони опікуються державою. І рік тому ще всі говорили про те, що коли загинув Андрій Галущенко (позивний "Ендрю"), всі переживали і говорили про те, що ми будемо захищати права його родини, але його мама сьогодні в Києві, в столиці, вона проживає забута всіма. І я хочу сказати, що так неправильно, коли є ветерани, є родини, які, дійсно, проходить по 3-4 рази по програмах реабілітації, а інший забутий. Потрібна системність, потрібен діючий реєстр, потрібна відповідальність найголовніше.

І я думаю про те, що на сьогоднішній день у нас немає часу говорити "потрібне" або "не потрібне" Міністерство по справах ветеранів України, просто сьогодні воно повинно бути. Але, хто цим займається, для кого, хто ці ветерани? Повний глосарій, відповідальність і повинно розуміння про те, що, дійсно, нам не вистачає мудрості дуже часто, нам не вистачає, коли ми говоримо і сперечаємось про деякі речі, у нас в кожного різна освіта, виховуємо своїх дітей. Але ми повинні говорити, що є правила і ці правила єдині повинні бути для нової організації.

Слава Україні!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Смотрите, вы абсолютно правы, к сожалению, хочу сказать, за два с половиной года не было ни одного совещания в Кабинете Министров по тому, что мы делаем в этом направлении. Все то, что мы сейчас говорим, это чисто инициатива наша, на самом деле, не мы должны это делать депутаты, мы контролирующая функция, но просто в этой жизни, если сам не начнешь что-то делать, то ничего не будет. И на сегодняшний момент, прямо скажем, Кабинет Министров не в восторге, мягко говоря, от нашего предложения и не стоит сегодня вопрос вообще кто будет министром, а вопрос вообще стоит будет, или не будет оно. Потому что то, что мы видим в комитете за два с половиной года, объективно, знаете, это как в том анекдоте про лося, говорит: "Я пью и все мне хуже и хуже". Вот оно хуже быть не может, чем сейчас.

И на встрече, откровенно говорю, с Премьер-министром, я ему четко сказал: "Владимир Борисович, ко мне, в принципе, ветеранские организации и атошные организации относятся очень не плохо, но если ты этим не будешь заниматься, они займутся тобой. Просто прими решение, и это основное.

Теперь, для чего мы проводим сегодня круглый стол, почему мы это все делаем. Для того, чтобы заставить сделать это быстрее. Потому что еще две недели назад Минсоцполитики писало бумагу, что оно против этого. Если оно против, не проблема, тогда предложите альтернативу и скажите: "Вот здесь больше у нас проблем не будет, мы их устраним". Вопросов нет, пускай все остается как есть. Но по опыту, опять-таки двух с половиной лет, когда, без обид, Министерство обороны не подало ни одного закона...

_____. Да.

ГОЛОВУЮЧИЙ. ...Кабмин практически не подавал законов никаких. То, что делают депутаты, наш комитет, это называется давайте залатаем дырочку в корабле, который течет. Это неправильно, потому что задача министерства, то, что я начал с этого, это сделать концепцию, философию и правило, и под это написать законы. А не то, что каждый, кто-то вспомнил, "о, кстати, здесь мы забыли, а здесь вот давайте что-то допишем". Вот так оно существует. Афганцы заблокировали Верховну Раду, заставили встретиться спикера, меня как председателя комитета и министра. И говорят: "Слушайте, ребята, ну, вы о нас забыли. Мы немножко потерпели, но у нас же тоже семьи погибших. Да, мы понимаем, что АТО-шники в первую очередь. Но уже время какое-то прошло, давайте нашим семьям тоже какие-то льготы, не делите семьи погибших". Потому что они тоже, верно, как говорил пан Юрий, выполняли свою работу и свято верили в то, что они делают ее честно и правильно. Но это опять-таки не парламент, эту философию делает Кабинет Министров, это его работа.

Теперь, каким путем мы можем устранить ту проблему, которая есть? Или попробовать изменить правило и сказать: "Вот ты будешь, условно, вести это направление. Тебя потом будут или казнить, или миловать те же ветераны. Тебя будут или носить на руках на щите или под щитом. Или ты войдешь в историю как человек, который это создал, условно, при Наполеоне этот самый, дом ветеранов, да, или ты войдешь, или ты вляпаешься, или ты вляпаешься в историю, – все в твоих руках".

И вопрос уже на самом деле контроля, он очень прост, потому что люди, которые прошли войну, которые прошли армию, они все очень специфические по своей психологии. Я не совсем согласен с тезой, что все одинаковы – нет! Каждый смотрит на жизнь по-своему. И когда ты находишься там, условно, если брать советское время, в казарме, в которой живет 100 человек, ты в корне отличаешься от человека, который учится в институте и живет дома, у тебя совершенно другая философия. Вот другая

практика, и это – правда. Вот я жил в казарме, где было 100 человек... (Шум у залі)

Ну, еще раз говорю, она вот такая, какая она есть, и легионер всегда больше ценился, чем какой-то просто житель Рима. Да, это практика такая!

Хорошо, это история просто, говорю.

К сожалению, Вадим Свириденко не... я дам слово! ... Вадим Свириденко не успел приехать. Знаете – да? – кто это. Поэтому выступит помощница его Наталия Зарецкая. Наталия!

ЗАРЕЦЬКА Н, Дякую. Олександрє Юрійовичу, дякую за надане слово.

Наталія Зарецька, керівник офісу уповноваженого Президента з питань реабілітації учасників антитерористичної операції.

Тут сьогодні багато вже говорили про відсутність системності. Так, системність у вирішенні наших питань відсутня, має місце дискоординація. Всі це визнають. Наразі, слава Богу, що це визнано усіма.

Що нам заважає, що спричинило таку ситуацію? По суті, ми з чим маємо справу всі ці три роки? Ми маємо справу із страхами зруйнувати ту систему, яка працює, хоч якось, та працює та забезпечує соціальний захист різних категорій населення. До цього, насправді, навіть з якоюсь мірою ми мусимо поставитися з розумінням. Але нам потрібно реагувати.

Що ми маємо зробити? Ми маємо зробити систему, яка буде забезпечувати комплексне рішення, системне рішення тих людей, які пройшли бойові дії, яка буде допомагати їм реабілітуватися, реадаптуватися, повернутися до цивільного життя, але бути готовими у будь-який момент також продовжувати своїх функції захисника.

Ця аудиторія, вона специфічна. Це – активні люди, значною мірою це молоді люди, і ми мусимо про це пам'ятати.

В нас зараз, по суті, є пропозиція створити нове міністерство. Ми всі розуміємо, що це має бути створено, і ми мусимо створити нову сучасну інституцію. Ця інституція, вона дасть нам можливості запроваджувати нові

сервіси, сервіси нового рівня. Ми можемо це апробувати в пілотних проектах, ми можемо апробувати це на новій цільовій аудиторії, на наших учасниках АТО, а потім цей досвід поширити на інші групи. Тобто по суті ми можемо створити інституцію нового рівня, ми можемо запровадити і нову модель соціального захисту. Апробувати і далі поширити на інші категорії. І що дуже важливо, що ми можемопробувати те... нову модель державного адміністрування, тому що одна справа, коли ми маємо реформувати якусь систему і реформувати міністерство разом з цією системою, яке має вже свою традицію, ведення своїх справ. І друга справа, коли ми можемо запровадити, дійсно, нову, сучасну, європейську інституцію.

Наша позиція така, що ми не тільки маємо підтримати цю ініціативу, ми мусимо скористатися цією можливістю, ми мусимо створити таку нову інституцію. Дякуємо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. У нас уже время. И мы договаривались, три выступления. Смотрите, мы не можем, чтоб все выступили. Ну это... (*Шум у залі*)

_____ . Так можна все-таки слови чи ні?

_____ . Я вибачаюсь, я...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте вот два выступления и....

ПРИМАЧЕНКО В.В. Я вибачаюсь, моя фамілія Примаченко Володимир Васильович. Я представляю Державну службу у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції, сектор у місті Києві. Але я не хочу виступати як держслужбовець, я хочу кілька слів сказати як учасник бойових дій в Афганістані, учасник Євромайдану (8-а

афганська сотня), доброволець батальйону "Айдар", який на сьогоднішній день так і не був оформлений. Ну ви знаєте по яким причинам.

Я хочу сказати як людина, яка кожен день... я кожен день спілкуюсь з ветеранами, учасниками антитерористичної операції, і вони до мене приходять на зустрічі, ми з ними спілкуємося, і я розумію їхні проблеми, які є на сьогоднішній день.

Створення міністерства, це я підтримую. Я підтримую на 100 процентів, тому що зараз немає комунікацій. Зараз нема можливості впливати на Департамент соціального захисту в місті Киві, Департамент соціальної політики. Немає можливості вирішувати питання, які є і стоять сьогодні перед учасниками антитерористичної операції. Закони, постанови, які прописані, вони не працюють, потрібно все вирішувати в ручному режимі. Якщо людина... У мене є приклади. Якщо людина звертається зі скаргою до Міністерства соціальної політики, вона навіть може не отримати відповідь на цю скаргу.

У нас був випадок такий був, що людина з Житомирської області отримала висновок МСЕК і йому надали III групу інвалідності, а департамент соціального захисту в місті, в Житомирській області відмовляє йому, тому що в постанові прописано, що треба клопотання командир добровольчого підрозділу. Уявіть собі, командир добровольчого підрозділу повинен клопотати, щоб надали статус учасника, вернее, інвалида війни.

Тому я вважаю, що треба змінювати це, треба створювати міністерства, треба залучати до міністерства учасників бойових дій в зоні антитерористичної операції, залучати учасників війни в Афганістані, других локальних конфліктів, які розуміються на цьому, які знають проблематику. І не треба. Вибачте, вирішувати питання атошників не атошники, не треба писати постанови тим людям, які не мають жодного відношення до участі в АТО або в конфліктах на других територіях.

Тому я за створення міністерства, я за те, щоб туди набирали фахівців, туди набирали... в нас не дурні хлопці, в нас дуже багато хлопців з вищою

освітою, дуже розумних хлопців багато, юристи є, які, я впевнений, що вони можуть відстоювати інтереси атошників. І я впевнений про те, що ці люди можуть достойно представляти Україну. Не потрібно жодних спекуляцій на те, що там будуть якісь там коруп... в нас, слухайте, ну, я не знаю, якщо народний депутат, вибачте, я сейчас трохи відійду від теми.

Народний депутат атошник, який приймає участь в антитерористичній операції, а є народним депутатом України і є... приймає участь в законі, ну, в это самое... в створенні закону, який по захисту тварин. Я розумію, що тварини нам потрібні, захищати їх треба, але в нас нема закону про, нема закону по Правому сектору. Ми не можемо легалізувати навіть сьогодні тих, які загинув в зоні АТО, хоча єсть постанови, да, не можемо їх легалізувати, згідно закону України. То навіщо нам потрібні ці закони, ці постанови?

Давайте якось ми вирішимо ці питання, зберемося разом, залучимо атошників і створимо нове міністерство. Дякую.

ШУХЕВИЧ Ю.Р. Звертаюсь, між іншим, от маєте ті проблеми – приходьте на комітет безпосередньо на комітет з цими проблемами. Ото не вирішене, скажіть, знаєте, то, ми зіткнулися з такою проблемою і ніяк не вдається вирішити. Треба закон міняти, треба десь допомогти, щоб ми звернулися, як комітет, до якогось міністерства і так далі, які роз'яснення, то приходьте. Бо, знаєте, я розумію, що дуже багато не розв'язаних проблем, але як ми не будемо комунікувати, то ви будете нарікати, а ми не будемо знати, от і цим закінчиться.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Правильно, потому что на самом деле не было еще, поддерживаю пана Юрия, чтобы кто-то пришел в комитет и мы не решили проблему. Но глобально комитет не может, естественно, встретится со всеми, на самом деле, поэтому должно работать министерство, у которого будет представительство в областях, чтобы человек прямо в областях мог

приходить. Естественно, те полномочия, которые сегодня есть у службы, они равны нулю. И выполнить эту миссию при том, что тебе не дали полномочий, просто физически невозможно, вот просто невозможно. Поэтому давайте, говорит, инструмент чем копать и начнем копать, а не дали инструмент чем копать, что вы от нас хотите?

Давайте последнее выступление, правда.

ВАЛЯЄВА О. Можна? Мене звати Ольга Валяєва, я голова громадської організації, а також я секретар громадської ради при Київській міській державній адміністрації.

От ви сказали, що представництва в різних регіонах України. То в мене є пропозиція, роботу міністерства організувати по принципу відкритого вікна, єдиного вікна, де у кожного споживача послуг саме цього міністерства має бути свій кабінет. І він може мати доступ із свого гаджету, який він має з собою, він може звернутися з проблемою кожного дня, навіть з далекого села, де є доступ до Інтернету. І доступ до його кабінету мають мати можливість представники не тільки саме цього міністерства, але й міністерства того ж, які дотичні до проблем учасників бойових дій. Тобто людина, щоб могла звернутися постійно 24 години в час із своїми проблемами, це має бути індивідуальний кабінет. І, якщо якась нагальна проблема то це має висвічуватися, скажем так, сигналізувати до самого міністерства про проблему. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Вы говорите о тактике. Давайте говорить все-таки о стратегии. Вы говорите о том, что нужно сделать то или иное. Да, это правильно. Но, кто это должен делать? Какое ведомство? Нельзя ж давать поручение несуществующей инстанции, которая несуществующая должно что-либо сделать. Кто-то должен взять это сделать? Поэтому давайте говорить это самое...

Василь Шевченко. Останній виступ.

ШЕВЧЕНКО В. Дякую, Олександр Юрійович.

Шановні друзі! Я хотів звернути увагу на деякі складові, які на сьогоднішній день ще не розглядалися. А саме, у мене був досвід, коли ми зверталися до посольства Британії та Сполучених Штатів для того, щоб вони поділилися системою, яка побудована для ветеранів у їхніх країнах. В результаті ми не отримали нічого. І в приватних бесідах мої колеги пояснили, що фактично система роботи з ветеранами це система безпеки, система захисту країни.

Тепер щодо того, що говорив Олександр Юрійович, переваги цієї системи.

Перше. Це ми обов'язково повинні сприймати, цю систему, як систему захисту України, бо сьогодні продовжується війна. І успіх України в цій війні буде залежати від того наскільки країна готова всі ресурси напружити на боротьбу з ворогом, а не на внутрішню боротьбу.

Що буде... Які переваги будуть, якщо буде створено відповідне міністерство?

Перше, це, я хотів би сказати, що те, що Олександр Юрійович сказав, що не приймалися рішення уряду в першу чергу тому що там немає представника, який опікується виключно цими проблемами і тому він не може вносити, він не може швидко реагувати, він не може фактично в кожному документі, який приймається урядом, вносити складову, яка є складовою безпеки через складову ветеранську.

Наступне, це також, коли ми говорили про систему американську, то ми забули, що американська система має ще такий ветеранський корпус, який називається "Американський легіон". "Американський легіон" – це головна організація, яка об'єднує 700 ветеранських організацій. Ці 700 ветеранських організацій координуються "Американським легіоном".

Але які повноваження "Американського легіону"? "Американський легіон" разом з Президентом, зразу безпеки приймає рішення,

наприклад, про відправку експедиційного корпусу на війну в Ірак. Зворотне рішення, яке приймається по "Американському легіону", це те, що всі ветеранські організації розуміють, що їх колега, ветеран був уповноважений прийняти на це рішення, і він його прийняв, відповідно він також співучасник цього рішення і він несе за нього відповідальність точно так же, як і головнокомандуючий.

Паралельно ми також повинні враховувати, що українська система безпеки перебудовується точно так же, як система країн НАТО. А система країн НАТО – це якраз країни, які допомагають нам реформувати Збройні Сили України, і ветеранське середовище завдяки якраз ініціативі комітету і також, я впевнений, що буде перебудований.

І ще одна складова – це те, що ветеранський рух, який на сьогоднішній день є достатньо активним в Україні, який не є об'єднаним ветеранським... наскрізною такою організацією, як наприклад, "Американський легіон". Кожна організація розвивається за своїм принципом, інколи створюються у кожного району своя районна організація для своїх локальних цілей. Але об'єданого управління немає, і весь цей рух замість посилення України він тільки послаблює. Тому що йде внутрішнє протистояння, за результатом чого ви сьогодні свідками чого стали, що вияснили, хто більше приніс користі, хто більше школи України. А цей якраз те, що потрібно ворогу, шановні друзі.

Якщо ми будемо йти якраз за цією складовою, то тоді горизонтальні відносини між ветеранськими організаціями, такими як Сполучені Штати, Канада, Британія і інші країни, то паралельно запуститься система обміну досвідом. Тому що в цих же ж країнах якраз реабілітацією займаються безпосередньо ветеранські організації, ветеранські організації і є виконавцями. Тобто вони взаємно один одного контролюють, і вони взаємно один одного доповнюють.

Мало того, система прийняття рішення по забезпеченню ветерана трошки інша, яка зараз використовується при децентралізації в соціальній сфері, це патронатна так звана система. Це коли за тим же принципом у

одного бувшого військового, який працює на міністерство ветеранів, є декілька підопічних (30-50), і він їх самостійно забезпечує всім: від цигарок до роботи, якщо в того виникає необхідність. У ветеранів обов'язковими є участь у спортивних, стрількових і інших клубах для підтримки його нормального стану. І те, що зараз звучало локально, ми об'єднуємо в список завдань, які стоять перед ветеранським рухом і ви побачите ті питання, якими якраз і опікується американське середовище.

Тобто, шановні друзі, для того, щоб не порушувати регламент традиційно, то я хотів би сказати, що всі сьогодні повинні задуматись і підтримати це рішення і якомога швидше його імплементувати, і роль кожного, хто буде приймати участь в доопрацюванні і створенні такого законодавства і такого гнучкого відомства, якраз буде підтверджено тим, що наскільки ми побудуємо нормальну боєздатну країну і забезпечимо безпеку країни.

Слава Україні!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Заканчивая, как я понял общее настроение, что все-таки нужно создавать министерство. Да? Я правильно понял или нет? А следующее – структуру министерства. Как мы видим, на само деле, вы немножко путали, когда я говорил про опыт американский или то, что там кто-то говорил про опыт свій. Не путайте опыт, то, что я имел в виду создание структуры и модели ее с техническим опытом, который есть по реабилитации у нас здесь, потому что он живой опыт. Я говорю о структуре полномочий и о структуре управления министерством. Я это говорю как основное. Чтобы мы просто правильно говорили, в тезах друг друга правильно понимали.

А, конечно, у нас есть больший уже, к сожалению, больший опыт по технической помощи, потому что наши врачи и люди с этим сталкиваются каждый день постоянно, и это понятно. Поэтому, мы будем... Есть, смотрите, есть два вариант. Вариант первый – создавать министерство,

вариант второй – не создавать министерство. Чтобы его создать, кто-то должен этим заниматься. Оно просто так не будет.

Когда-то кто-то начинает спекулировать, что условно там Третьяков или кто-то еще хочет пойти туда министром – я точно не хочу. Чтобы мы просто правильно понимали. Я никогда не буду чиновником, как меня тут называли. Я один раз в своей жизни был чиновником на один год. После революции Майдана 2004 года пошел работать в Администрацию. Больше я чиновником никогда не буду. И все предложения, которые мне были стать опять чиновником, я все их отвергал. Поэтому никогда не путайте народного депутата и чиновника.

Решение следующее. Мы будем заниматься этим министерством. Теперь, если касемо по законам или конкретной помощи, пожалуйста, приходите в комитет. Пока мы не создали нормальную структуру, это будет делаться силами комитета, любая помощь, которая нужна.

Спасибо.